

Crna Gora
VLADA CRNE GORE
Broj: 08-698/
Podgorica, 9. april 2014. godine

CRNA GORA	
SKUPŠTINA CRNE GORE	
PRIMLJENO:	25. IV 2014. GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	01-114-3
VEZA:	
EPA:	473 XXV
SKRACENICA:	PRILOG:

PREDSJEDNIKU SKUPŠTINE CRNE GORE

PODGORICA

Vlada Crne Gore, na sjednici od 27. marta 2014. godine, utvrdila je **PREDLOG ZAKONA O OPŠTOJ BEZBJEDNOSTI PROIZVODA**, koji Vam u prilogu dostavljamo radi stavljanja u proceduru Skupštine Crne Gore.

Za predstavnike Vlade koji će učestvovati u radu Skupštine i njenih radnih tijela, prilikom razmatranja Predloga ovog zakona, određeni su dr VLADIMIR KAVARIĆ, ministar ekonomije i ZORAN PERIŠIĆ generalni direktor.

PREDSJEDNIK
Milo Đukanović, s.r.

PREDLOG

ZAKON O OPŠTOJ BEZBJEDNOSTI PROIZVODA

I. OSNOVNE ODREDBE

Predmet Član 1

Ovim zakonom uređuje se opšti zahtjev bezbjednosti, kriterijumi bezbjednosti koje moraju da ispunjavaju proizvodi koji se isporučuju na tržiste, obaveze proizvođača i distributera i način informisanja i razmjene informacija o opasnim proizvodima i rizicima koje ti proizvodi predstavljaju za potrošače i druge krajnje korisnike.

Bezbjedan proizvod Član 2

(1) Bezbjednim proizvodom, u smislu ovog zakona, smatra se svaki proizvod koji, pod predviđenim ili predvidljivim uslovima korišćenja, uključujući i vijek trajanja, puštanje u rad, instaliranje i zahtjeve u pogledu održavanja, ne predstavlja rizik ili predstavlja minimalan rizik, koji je primjeren upotrebi proizvoda i koji se smatra prihvatljivim u skladu sa visokim nivoom zaštite bezbjednosti i zdravlja potrošača i drugih krajnjih korisnika, uzimajući u obzir naročito:

- 1) svojstva proizvoda, uključujući njegov sastav, ambalažu, uputstvo za sklapanje, instaliranje i održavanje, kada je to primjenjivo;
- 2) uticaj na druge proizvode, kada je moguće predvidjeti njihovu zajedničku upotrebu;
- 3) označavanje proizvoda, upozorenja, uputstva za upotrebu i drugi podaci o proizvodu;
- 4) kategorije potrošača i drugih krajnjih korisnika koji su uslijed korišćenja proizvoda, najviše izložene riziku, posebno djeca i starija lica;
- 5) izgled neprehrambenog proizvoda, koji oblikom, bojom, mirisom, pakovanjem, etiketom ili veličinom ne smije da podsjeća na prehrambeni proizvod, radi sprječavanja mogućnosti da ga krajnji korisnici, a naročito djeca, ne razlikuju od prehrambenog proizvoda, i koriste na način koji može predstavljati rizik po njihovo zdravlje i život.

(2) Mogućnost da se kod proizvoda postigne viši nivo bezbjednosti proizvoda ili dostupnost drugih proizvoda koji predstavljaju niži stepen rizika ne može biti osnov da se određeni proizvod smatra opasnim.

Primjena Član 3

- (1) Ovaj zakon primjenjuje se na proizvode za koje zahtjevi bezbjednosti nijesu uređeni posebnim propisima.
- (2) Ako posebnim propisima iz stava 1 ovog člana zahtjevi bezbjednosti proizvoda nijesu u potpunosti uređeni, ovaj zakon primjenjuje se na te zahtjeve u pogledu rizika ili kategorije rizika koji nijesu uređeni tim propisima.

(2) Usklađenost proizvoda sa opštim zahtjevom bezbjednosti, ocjenjuju proizvođač odnosno distributer vršenjem procjene rizika u skladu sa ovim zakonom, kao i organi nadzora na tržištu u skladu sa zakonom kojim se uređuje nadzor proizvoda na tržištu.

Zaštitna klauzula

Član 9

Ako organ nadzora na tržištu utvrdi da proizvod ne ispunjava osnovni zahtjev bezbjednosti, iako ispunjava kriterijume bezbjednosti iz čl. 7 i 8 ovog zakona, preduzeće odgovarajuće mjere u skladu sa zakonom kojim se uređuje nadzor proizvoda na tržištu.

III. OBAVEZE PROIZVOĐAČA I DISTRIBUTERA

Obaveze proizvođača

Član 10

(1) Proizvođač je dužan da u okviru obavljanja svoje djelatnosti, potrošačima i drugim krajnjim korisnicima pruža potrebne informacije i upozorenja neophodna za procjenu rizika pri upotrebi proizvoda za sve vrijeme predviđenog ili uobičajenog vijeka upotrebe proizvoda, ako ti rizici nijesu očigledni bez tih informacija i upozorenja.

(2) Proizvođač je dužan da, u zavisnosti od svojstava proizvoda koje stavlja na tržište, preduzima mjere koje će mu omogućiti da:

- 1) blagovremeno izvrši analizu i procjenu rizika koje bi ti proizvodi mogli predstavljati,
- 2) upozori potrošače i druge krajnje korisnike o procijenjenim i utvrđenim rizicima,
- 3) povuče ili opozove proizvod radi izbjegavanja procijenjenih odnosno utvrđenih rizika.

(3) Mjerama iz stava 2 ovog člana smatraju se naročito:

- ispitivanje uzorka proizvoda na tržištu kada je to potrebno i obrada informacija;
- stavljanje oznaka na proizvodu ili ambalaži o identitetu i drugim podacima o proizvođaču i proizvodu ili po potrebi grupi proizvoda kojima pripada;
- postupanje po prigorima i vođenje registra prigovora i
- informisanje distributera o preuzetim mjerama iz al. 1 do 3 ovog stava.

(4) Mjere iz stava 2 tač. 2 i 3 ovog člana preduzima proizvođač dobrovoljno ili na zahtjev organa nadzora na tržištu.

(5) Mjera opoziva proizvoda preduzima se kao krajnja mjeru ako proizvođač odnosno organ nadzora na tržištu procijeni da druge mjeru nijesu dovoljne za oticanjanje odnosno smanjenje rizika, a može se sprovesti i na osnovu pravila dobre prakse u odnosu na opoziv proizvoda.

(6) Pružanje informacija i upozorenja iz stava 1 ovog člana ne oslobađa proizvođača drugih obaveza utvrđenih zakonom.

Obaveze distributera

Član 11

(1) Distributer je dužan da u okviru obavljanja svoje djelatnosti obezbijedi isporučivanje na tržište isključivo bezbjednih proizvoda.

(2) Distributer ne smije da isporučuje proizvode za koje zna ili je, na osnovu informacija kojima raspolaze i svog profesionalnog iskustva, trebalo da zna da su opasni.

(3) Distributer je dužan da, u okviru obavljanja djelatnosti, učestvuje u praćenju bezbjednosti proizvoda koje isporučuje na tržište, naročito:

- 1) proslijedivanjem informacija o rizicima učesnicima u lancu isporuke, potrošačima i drugim krajnjim korisnicima, kao i organu nadzora na tržištu;
- 2) čuvanjem i dostavljanjem dokumentacije potrebne za utvrđivanje porijekla proizvoda i identiteta proizvođača, na zahtjev državnih organa odnosno korisnika u lancu isporuke;
- 3) saradnjom u sprovodenju mjera koje proizvođači i organ nadzora na tržištu preduzimaju u cilju sprječavanja rizika.

Zajedničke obaveze proizvođača i distributera

Član 12

(1) Proizvođači i distributeri dužni su da bez odlaganja, u pisanoj formi, obavijeste organe nadzora na tržištu, ako:

- 1) znaju ili bi na osnovu raspoloživih informacija i svog profesionalnog iskustva trebalo da znaju da je određeni proizvod koji su isporučili na tržište opasan; ili
- 2) ocijene da određeni proizvod koji su isporučili na tržište predstavlja ozbiljan rizik.

(2) Obavještenje iz stava 1 ovog člana naročito sadrži:

- 1) raspoložive informacije i podatke kojima se omogućava identifikacija proizvoda i njegovog porijekla (proizvođač, naziv proizvoda, partija/serija proizvoda i slično);
- 2) detaljan opis rizika koji proizvod predstavlja i
- 3) opis mjera preduzetih u cilju sprječavanja rizika.

(3) Bliži sadržaj obavještenja iz stava 1 ovog člana propisuje Ministarstvo.

Postupci saradnje i podsticanje dobrovoljnih mjera

Član 13

(1) Organ nadzora na tržištu dužan je da podstiče saradnju proizvođača odnosno distributera ukazivanjem na mogućnost dobrovoljnog preuzimanja mjera u skladu sa ovim zakonom, radi stvaranje pravila dobre prakse i isporučivanja na tržište isključivo bezbjednih proizvoda.

(2) Način saradnje sa proizvođačima odnosno distributerima iz stava 1 ovog člana utvrđuje organ nadzora na tržištu i objavljuje na svojoj internet stranici u skladu sa zakonom kojim se uređuje nadzor proizvoda na tržištu.

IV. INFORMISANJE I RAZMJENA INFORMACIJA

Javnost podataka

Član 14

(1) Informacije o rizicima koje proizvodi mogu imati po zdravlje i bezbjednost potrošača i drugih krajnjih korisnika, kojima raspolazu nadležni organi nadzora na tržištu su informacije od javnog interesa.

(2) Informacije iz stava 1 ovoga člana neće biti dostupne javnosti ukoliko se u skladu sa posebnim propisom, smatraju poslovnom tajnom.

(3) Poslovnom tajnom ne smatraju se informacije vezane za bezbjedna svojstva proizvoda koje moraju biti dostupne javnosti radi zaštite bezbjednosti i zdravlja potrošača i drugih krajnjih korisnika.

(4) Čuvanje poslovne tajne iz stava 2 ovog člana ne utiče na razmjenu informacija između nadležnih organa u Crnoj Gori.

(5) Čuvanje poslovne tajne iz stava 2 ovoga člana ne utiče na razmjenu informacija između nadležnih organa Crne Gore i nadležnih tijela država članica Evropske unije, odnosno Evropske komisije.

(6) Nadležni organi iz st. 4 i 5 ovog člana dužni su da obezbijede čuvanje informacije označene kao poslovna tajna.

Razmjena informacija o opasnim proizvodima u Crnoj Gori

Član 15

Organ nadzora na tržištu i carinski organ dužni su da razmjenjuju informacije o opasnim proizvodima preko sistema brze razmjene informacija o proizvodima koji predstavljaju rizik kada:

- 1) organ nadzora na tržištu preduzme propisanu mjeru u vezi sa opasnim proizvodom,
- 2) proizvođač ili distributer preduzme dobrovoljnu mjeru u vezi sa opasnim proizvodom koji je isporučio na tržište i o tome obavijesti organ nadzora na tržištu u skladu sa članom 12 ovog zakona.

Razmjena informacija o opasnim proizvodima u Evropskoj uniji

Član 16

(1) Organ nadležan za objedinjavanje i razmjenu informacija, dužan je da preko sistema RAPEX obavijesti Komisiju Evropske unije o opasnim proizvodima koji su nađeni na tržištu Crne Gore, kao i o preduzetim mjerama organa tržišnog nadzora i dobrovoljnim mjerama privrednih subjekata, ako posledice rizika koji predstavlja opasan proizvod isporučen na tržište može imati posljedica van teritorije Crne Gore.

(2) Ako organ iz stava 1 ovog člana smatra da posledice rizika koji predstavlja opasan proizvod isporučen na tržište Crne Gore nema ili ne može imati posljedica van teritorije Crne Gore, obavijestiće Komisiju Evropske unije o preduzetim mjerama od interesa za druge države, naročito ako su preduzete radi sprječavanja, otklanjanja ili smanjenja novog rizika koji nije bio prijavljen Komisiji Evropske unije.

(3) U obavještenju iz st. 1 i 2 ovog člana navode se svi raspoloživi podaci, a naročito podaci potrebni za identifikaciju proizvoda, porijeklo i lanac isporuke proizvoda, utvrđeni rizik, prirodu i trajanje preduzete prinudne mjere kao i dobrovoljne mjere koje su preuzeli proizvođač odnosno distributer.

Način rada sistema brze razmjene informacija

Član 17

Način rada sistema i organ nadležan za objedinjavanje i razmjenu informacija iz čl. 15 i 16 ovog zakona utvrđuju se propisom Vlade.

V. NADZOR

Nadležnosti organa tržišnog nadzora i carinskog organa

Član 18

(1) Inspeksijski nadzor nad sproveđenjem ovog zakona i propisa donijetih na osnovu ovog zakona vrši organ nadzora na tržištu u skladu sa zakonom kojim se uređuje nadzor proizvoda na tržištu.

(2) Nadzor nad proizvodima iz uvoza u postupku stavljanja u slobodan promet vrši carinski organ u skladu sa zakonom kojim se uređuje nadzor proizvoda na tržištu.

VI. KAZNENE ODREDBE

Član 19

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000€ do 20.000€ kazniće se za prekršaj pravno lice ako:

- 1) stavi odnosno isporuči na tržište proizvod koji nije bezbjedan (član 6);
- 2) ne pruži potrošačima i drugim krajnjim korisnicima potrebne informacije i upozorenja neophodna za procjenu rizika (član 10 stav 1);
- 3) ne preduzme mjere koje će mu omogućiti da blagovremeno izvrši analizu i procjenu rizika koje bi ti proizvodi mogli predstavljati (član 10 stav 2 tačka 1);
- 4) ne preduzme mjere koje će mu omogućiti da upozori potrošače i druge krajnje korisnike o procijenjenim i utvrđenim rizicima (član 10 stav 2 tačka 2);
- 5) ne preduzme mjere koje će mu omogućiti da povuče ili opozove proizvod radi izbjegavanja procijenjenih odnosno utvrđenih rizika (član 10 stav 2 tačka 3);
- 6) bez odlaganja i u pisanoj formi ne obavijesti nadležni organa tržišnog nadzora da proizvod koji je isporučio na tržište predstavlja ozbiljan rizik (član 12 stav 1 tačka 2).

(2) Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu i fizičko lice novčanom kaznom u iznosu od 300€ do 2.000€.

(3) Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se preduzetnik novčanom kaznom u iznosu od 5.000€ do 12.000€.

Član 20

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000€ do 10.000€ kazniće se za prekršaj pravno lice ako:

- 1) ne proslijedi informacije o rizicima učesnicima u lancu isporuke, potrošačima i drugim krajnjim korisnicima, kao i organu nadzora na tržištu (član 11 stav 3 tačka 1);
- 2) ne čuva i na zahtjev državnih organa odnosno korisnika u lancu isporuke ne dostavi dokumentaciju potrebnu za utvrđivanje porijekla proizvoda i identiteta proizvođača (član 11 stav 3 tačka 2);
- 3) ne sarađuje sa organom nadzora na tržištu u sprovođenju mjera u cilju sprječavanja rizika (član 11 stav 3 tačka 3);
- 4) bez odlaganja i u pisanoj formi ne obavijesti nadležni organ tržišnog nadzora da je proizvod koji je isporučio na tržište opasan (član 12 stav 1 tačka 1).

(2) Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu i fizičko lice novčanom kaznom u iznosu od 100€ do 1.000€.

(3) Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se preduzetnik novčanom kaznom u iznosu od 2.000€ do 6.000€.

VII. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Rok za donošenje propisa

Član 21

Podzakonski akti za sprovođenje ovog zakona donijeće se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Odložena primjena

Član 22

Odredba člana 16 ovog zakona primjenjuje se od dana uključivanja Crne Gore u sistem RAPEX.

Značenje termina od dana pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji

Član 23

Proizvođačem sa sjedištem odnosno prebivalištem u Crnoj Gori, u smislu ovog zakona, od dana pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji smatraće se prozvođačem sa sjedištem odnosno prebivalištem u Evropskoj uniji.

Prestanak važenja zakona

Član 24

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o opštoj bezbjednosti proizvoda ("Službeni list CG", broj 48/08) i član 52 Zakona o izmjenama i dopunama zakona kojima su propisane novčane kazne za prekršaje ("Službeni list CG", broj 40/11).

Stupanje na snagu

Član 25

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore."

O B R A Z L O Ž E N J E

I USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona predstavlja član 16 stav 1 tačka 5 Ustava Crne Gore („Službeni list Crne Gore“, br.1/07), kojim je propisano da se zakonom uređuju pitanja koja su od interesa za Crnu Goru.

Članom 70 Ustava Crne Gore propisano je da država štiti potrošača.

II RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ovim predlogom Zakona uređuje se područje koje je sada uređeno odredbama Zakona o opštoj bezbjednosti proizvoda („Službeni list Crne Gore“, br.48/08) kojim su preuzete dvije direktive EU – direktiva 2001/95/EZ o opštoj bezbjednosti proizvoda i direktiva 87/357/EEZ o „obmanjujućim proizvodima“. U vrijeme donošenja važećeg zakona, zakonodavac je zauzeo stav da se još nijesu stekli svi uslovi za potpuno usklađivanje sa pravom EU (vidi tačku 1 dolje), pa je tada donesen zakon predstavljao „visok stepen usklađenosti“ sa pravom EU umjesto „potpune usklađenosti“. Na osnovu izrađene tabele o usklađenosti zakona sa direktivom 2001/95/EC utvrđene su sljedeće neusklađenosti:

1. zakon se ne primjenjuje ako postoje posebni propisi o proizvodima – nema potrebnog ograničenja isključivo na posebne propise koji su harmonizovani sa EU pravom;
2. „opoziv“ i „povlačenje“ definisani su kao ista mјera, a ne kao dvije (veoma) različite mјere – od kojih se samo „opoziv“ tretira kao krajnje sredstvo;
3. kriterijumi bezbjednosti nijesu preneseni u cjelini – nema kriterijuma usklađenosti sa propisima (vezano za tačku 1. pošto u važećem zakonu postojanje bilo kakvog, i neharmonizovanog, propisa sprečava primjenu zakona);
4. nisu preuzete sve obaveze proizvođača i distributera;
5. načelo predostrožnosti nije preuzeto na adekvatan način kao ključno načelo kod izvršavanja nadzora nad tržištem;
6. nije preuzeta obaveza državnih organa da podstiču dobrovoljne aktivnosti proizvođača i distributera.

Pored gore navedenih neusklađenosti postoji i dodatan razlog za donošenje novog zakona u ovom trenutku. Naime, Crna Gora odlučila se i za preuzimanje Regulative 765/2008/EZ kojom se propisuju zahtjevi za akreditaciju i nadzor na tržištu u vezi sa trgovinom proizvodima. Pošto je dio pomenute regulative, koji se odnosi na akreditaciju, već preuzet Zakonom o akreditaciji („Službeni list Crne Gore“, br. 54/09), donijeta je odluka da se dio regulative koji se odnosi na

nadzor na tržištu preuzeće u nacionalno pravo posebnim Zakonom o nadzoru proizvoda na tržištu. Predlog Zakona o nadzoru proizvoda na tržištu se priprema istovremeno sa predlogom ovog zakona pošto oba zakona (svaki na svoj način) zadiru u istu tematiku trgovine sa industrijskim proizvodima.

Doneseni plan usklađivanja nacionalnog zakonodavstva u oblasti opšte bezbjednosti proizvoda i nadzora na tržištu sa važećim propisima EU morao je, prije svega, uzeti u obzir činjenicu da je na nivou EU u toku revizija Direktive o opštoj bezbjednosti proizvoda (DOBP) i Regulative 765/2008/EZ.

Predložena struktura preuzimanja (dva zakona) prati razvoj na nivou EU koji se može pratiti na osnovu zapisnika sa sastanaka Komiteta 2001/95 o opštoj bezbjednosti proizvoda u Briselu. Budući paket pravnih akata EU koji će regulisati bezbjednost, odnosno usklađenost proizvoda zasnivaće se na tri glavna dokumenta: revidirana DOBP, posebna nova regulativa o nadzoru jedinstvenog tržišta ("single market surveillance regulation") i višegodišnji okvirni program nadzora na tržištu. Revidirana DOBP će nastaviti da bude instrument za ostvarivanje usklađivanja kod potrošačkih proizvoda koji nijesu usklađeni drugim propisima. Direktiva bi trebala da pokrije, između ostalog, i procedure standardizacije, definiciju i obaveze privrednih subjekata, i poboljšaće zahtjeve sljedljivosti proizvodima. Velika novost je u tome da će iz nove direktive biti u cijelini brisane odredbe koje se odnose na vršenje nadzora na tržištu. Takođe odlukom sprečava se bilo kakvo dupliranje (i time unošenje pravne nesigurnosti) sa sličnim odredbama Regulative 765/2008/EZ koja time postaje jedini „horizontalni pravni akt“ sa ciljem određivanja pravila o vršenju inspekcijskog nadzora u vezi sa postizanjem bezbjednosti/usklađenosti proizvoda – nadzora na tržištu.

Na ovoj osnovi odlučeno je da ova faza zakonodavne reforme u Crnoj Gori, uz postojanje usklađenog Zakona o tehničkim zahtjevima za proizvode i ocjenjivanju usaglašenosti („Službeni list Crne Gore“, br. 53/11), obuhvati istovremeno:

- **reviziju Zakona o opštoj bezbjednosti proizvoda** (sa predviđenom strukturom revidirane DOBP – dakle bez odredbi o vršenju nadzora na tržištu) koji sadrži i potrebnu referencu na Odluku 2010/15/EZ o smjernicama za sprovođenje sistema RAPEX o razmjeni podataka o opasnim proizvodima (kako potrošačkim tako i ne-potrošačkim – profesionalnoj opremi); i
- **izradu Zakona o nadzoru proizvoda na tržištu** sa strukturom i sadržajem Regulative 765/2008/EZ u dijelu nadzora na tržištu. Zakon će prelaznim odredbama ukinuti važenje određenih odredbi Zakona o tržišnoj inspekciji („Službeni list CG“, br. 53/11) u cilju izbjegavanja dupliranja pravnog režima i veće pravne sigurnosti.

Kako se ova faza reforme pravnog poretka Crne Gore sprovodi prije donošenja gore pomenutog „novog EU paketa“, u **Zakon o nadzoru proizvoda na tržištu** „prelaze“ sve relevantne odredbe važeće DOBP koje se odnose na nadzor na tržištu sa ciljem jedinstvenog i koherentnog sistema nadzora na tržištu sa odgovarajućom kombinacijom odredbi o nadzoru na tržištu iz Regulative 765/2008/EZ. Naravno, naknadnim donošenjem „novog EU paketa“ biće potrebna nova

usaglašavanja, sa time da će ta usaglašavanja biti puno ograničenija od sadašnjih koja strukturalno postavljaju stvari na pravo mjesto. Zadatak sljedeće faze usaglašavanja će biti u tome da se u pravilno postavljenoj strukturi preuzme dorađeni sadržaj novo formulisanih odredbi EU pravnih akata o opštoj bezbjednosti proizvoda i o načinu vršenja nadzora na tržištu.

III USAGLAŠENOST SA EVROPSKIM ZAKONODAVSTVOM

Predlog zakona o opštoj bezbjednosti proizvoda usklađen je sa sljedećim sekundarnim izvorima prava EU:

- Direktivom 2001/95/EZ Evropskoga Parlamenta i Vijeća od 3.12.2001. o opštoj bezbjednosti proizvoda (Službeni list L 11, 15.1.2002., str. 4-17);
- Direktivom 87/357/EEZ Evropskoga Vijeća od 25.6.1987. o približavanju zakonodavstva Država članica u vezi proizvoda koji obmanjujućim izgledom ugrožavaju zdravje ili bezbjednost potrošača (Službeni list L 192, 11.7.1987., str. 49 i 50).

Uredba o načinu razmjene informacija o proizvodima koji predstavljaju rizik koja će biti donesena na osnovu novog Zakona o opštoj bezbjednosti biće usklađena sa:

- Odlukom 2010/15/EZ Evropske Komisije od 16.12.2009 o smjernicama za sprovođenje sistema RAPEX (Službeni list L 22, 26.1.2010., str. 1-64).

IV OBJAŠNJENJE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA

Član 1

Uvodni član predloga Zakona o opštoj bezbjednosti proizvoda (u daljem tekstu: Zakon) propisuje predmet Zakona, kojim se uređuju opšti zahtjevi bezbjednosti koji moraju ispunjavati proizvodi koji se isporučuju na tržište, obaveze proizvođača i distributera i način informisanja i razmjene informacija o opasnim proizvodima i rizicima koje ti proizvodi predstavljaju za potrošače i druge krajnje korisnike.

Najbitnija razlika u odnosu na važeći Zakon o opštoj bezbjednosti proizvoda proizilazi iz činjenice da predmet zakona nisu odredbe o vršenju inspekcijskog nadzora – nadzora na tržištu, kao ni odredbe o kontroli proizvoda prilikom uvoza iz trećih zemalja. Nadzor nad ispunjavanjem odredbi ovog Zakona (i nekih drugih zakona, prije svega Zakona o tehničkim zahtjevima za proizvode i ocjenjivanju usaglašenosti) vršiće se na osnovu (novog) Zakona o nadzoru proizvoda na tržištu. Objašnjenje pojmova „opšti zahtjev bezbjednosti“ i „isporuka na tržište“ nalazi se kod obrazloženja čl. 5 i 6 ovog zakona.

Član 2

Definicija „bezbjednog proizvoda“ je proširena obuhvaćanjem „obmanjujućih proizvoda“ kao primjera nebezbjednosti proizvoda. Tako su svi obmanjujući proizvodi neposredno proglašeni za

opasne (zabranjene) proizvode i na njih se mogu primijeniti sve mjere koje stoje na raspolaganju privrednim subjektima i nadležnim organima u slučaju utvrđivanja opasnosti proizvoda.

Član 3

U tekstu ovog člana leži jedan od glavnih razloga za donošenje novog zakona. U skladu sa DOBP samo postojanje harmonizovanih propisa („harmonizovani propis je propis EU kojim se harmonizuju uslovi za trgovinu proizvodima“ – vidi član 3) isključuje primjenu odredbi ovog Zakona. Postojanje neharmonizovanih propisa („neharmonizovani propis je propis Crne Gore koji ne podleže harmonizaciji na nivou EU a kojim se propisuju uslovi za trgovinu proizvodima“) nije razlog za neprimjenjivanje zakona. Usklađenost sa neharmonizovanim propisom predstavlja samo „prvi/najjači“ kriterijum za ocjenu da li je proizvod na tržištu usklađen sa ključnim zahtjevom Zakona, odnosno – da li je proizvod bezbjedan.

Član 4

Ispunjavanje obaveza propisanih ovim Zakonom ne isključuje odgovornost proizvođača za štetu od neispravnog proizvoda, prema propisima kojima je ta odgovornost utvrđena. U pravnom poretku Crne Gore ti propisi su Zakon o zaštiti potrošača („Službeni list Crne Gore“, br. 26/07) odnosno Zakon o obligacionim odnosima („Službeni list Crne Gore“, br. 47/08 i 04/11)

Član 5

Definicije osnovnih pojmova sadrže kombinaciju kontinuiteta važećih pravila i novih rješenja. Izraz „proizvod“ je sadržajno identičan važećem izrazu, sa time da je izričito rečeno da se odnosi isključivo na neprehrambene proizvode, što je do sada bilo implicitno sadržano u zakonu pošto je tematika prehrambenih proizvoda potpuno regulisana drugim specijalnim propisima. Zadržava se rješenje da su Zakonom obuhvaćeni i potrošački proizvodi (zaštita potrošača) i profesionalna oprema (zaštita drugih krajnjih korisnika). Ta razlika od DOBP (koja se odnosi isključivo na potrošačke proizvode) je moguća pošto se radi o direktivi „minimalne harmonizacije“.

Dodati su izrazi „stavljanje na tržište“ i „isporka na tržište“ koji su potpuno usaglašeni sa najnovijim harmonizovanim propisima EU. Iako DOBP (donesena 2001. godine) ne sadrži definiciju tih pojmljiva (a u svojim članovima upotrebljava samo izraz „stavljanje na tržište“) sadržajno dodati izrazi ne znače nedozvoljeno odstupanje od direktive, dok u znatnoj mjeri pomažu kod preciznog određivanja obaveza proizvođača i distributera i time potpomažu korektniji i efektivniji nadzor na tržištu. Vidi i obrazloženje člana 6..

Značajan doprinos potpunom usklađivanju sa DOBP predstavlja razdvajanje izraza „povlačenje proizvoda“ i „opoziv proizvoda“. Identično rješenje već je primjenjeno u Crnoj Gori donošenjem Zakona o tehničkim zahtjevima za proizvode i ocjenjivanju usaglašenosti („Službeni list Crne Gore“, br. 53/11).

Član 6

Naslovom i sadržajem ovog člana veoma jasno je opisan najvažniji cilj Zakona – stvoriti uslove da se na tržištu nalaze isključivo bezbjedni proizvodi („opšti zahtjev bezbjednosti“). Već u ovom članu obavezuju se svi privredni subjekti koji učestvuju u lancu isporuke (a koji mogu imati ulogu proizvođača ili distributera) da stavljuju, odnosno isporučuju na tržište isključivo bezbjedne proizvode (zabrana „opasnih proizvoda“). Iako je izričita diktacija tačke 1 člana 3 DOBP ograničena na „proizvođača“ i na „stavljanje na tržište“, upotrebljena diktacija Zakona u potpunosti odgovara „duhu DOBP“ i njezinim odredbama sadržanim prije svega u članu 5 koji sadrži sve ostale obaveze proizvođača i distributera.

„Obmanjujući proizvodi“ su sadržani u definiciji „bezbjednog proizvoda“ (kao njegova negacija). Zbog toga u Zakonu nema više posebne odredbe o zabrani u vezi sa njima. Obmanjujući proizvodi u cijelini dijele pravni položaj svih opasnih proizvoda – zabranjeno je da se stavljuju odnosno isporučuju na tržište (da li je ovaj dio potreban, s obzirom na to da je dato obrazloženje u čl.2?).

Čl. 7 i 8 – Kriterijumi usaglašenosti

Utvrđivanjem „opštег zahtjeva bezbjednosti“ u članu 6 postavljena je zabrana stavljanja i isporučivanja opasnih proizvoda na tržište. Takva generalna zabrana može se efektivno sprovoditi sa strane privrednih subjekata i biti predmet efektivnog nadzora sa strane nadležnih inspekcijskih organa ako postoje što jasniji kriterijumi za ocjenjivanje usaglašenosti sa propisanim zahtjevom.

U članu 7 propisana su dva kriterijuma na osnovu kojih se može smatrati da je proizvod bezbjedan i u smislu člana 6 Zakona. To su ispunjavanje zdravstvenih i bezbjednosnih karakteristika neharmonizovanih propisa. Kod standarda iz stava 2 istog člana upotrebljen je izraz „prepostavlja“ („presume“ na engleskom) za istu situaciju. Ta razlika je napravljena jer je „prepostavka o usaglašenosti“ uvijek vezana isključivo na standarde. Kod propisa se zbog toga zakonodavac na nivou EU odlučio za sličan ali ipak drukčiji termin („deem“). Iz tog razloga je i u ovom Zakonu očuvana ta razlika (izraz „smatra se“ za engleski izraz „deem“) da bi se postigla usklađenost sa pravom EU. Pravno gledano oba izraza imaju istu posljedicu – teret dokazivanja o neusaglašenosti je na strani onog koji je osporava. Vidi i obrazloženje kod člana 9.

U članu 8 propisani su „drugi“ kriterijumi usaglašenosti koji dolaze u obzir kada na raspolaganju nemamo kriterijume iz člana 7. Njihova „manja snaga“ ogleda se u tome da usaglašenost sa njima ne daje nikakve „prepostavke/smatranja“ o usaglašenosti. Oni su definisani kao kriterijumi na osnovu kojih se „ocenjuje“ („assess“ na engleskom) da li je ispunjen opšti zahtjev bezbjednosti iz člana 6.

Član 9 – Zaštitna klauzula

Usklađenost sa kriterijumima iz čl. 7 i 8 Zakona predstavlja pretpostavku odnosno procjenu koja je pravno oboriva. Ako na osnovu pribavljenih dokaza nadležni inspekcijski organ utvrdi da proizvod nije bezbjedan, iako ispunjava propisane kriterijume usaglašenosti, organ preduzima mјere po zakonu koji uređuje nadzor na tržištu. Mogućnost postupanja po zakonu u takvom slučaju u pravu EU ima naziv „zaštitna klauzula“ pošto se potrošači i drugi krajnji korisnici štite i

od opasnih proizvoda koji su formalno usklađeni sa propisima i drugim normativnim aktima (npr. standardima i tehničkim specifikacijama) ali za koje je procjenom rizika ipak utvrđeno da predstavljaju nedozvoljeni rizik (svaki rizik koji predstavlja više od minimalnog rizika u skladu sa definicijom iz člana 5 Zakona).

Čl. 10 do 13 – Obaveze proizvođača i distributera

Proizvođač i distributer, svaki u okviru svoje djelatnosti, imaju svoje odvojene (čl. 10 i 11) kao i zajedničke obaveze (član 12). Odgovornost proizvođača je strožija, pošto je on jedini koji je definisan kao subjekat koji može uticati na bezbjednost proizvoda. Ali i distributer odgovara u okviru obavljanja svoje djelatnosti i dužan je da obezbijedi isporučivanje na tržiste isključivo bezbjednih proizvoda. Zajedno proizvođači i distributeri su dužni da bez odlaganja, u pisanoj formi, obavijeste nadležni inspekcijski organ, ako znaju ili bi na osnovu raspoloživih informacija i svog profesionalnog iskustva trebalo da znaju da je određeni proizvod koji su isporučili na tržiste opasan, ili ocijene da određeni proizvod koji su isporučili na tržiste predstavlja ozbiljan rizik. Isto tako proizvođači i distributeri su dužni da na zahtjev nadležnog inspekcijskog organa sarađuju u sprovođenju mjera u cilju sprječavanja rizika koji su u vezi sa proizvodima koje su isporučili na tržiste.

Čl. 13 – Postupci saradnje i podsticanje dobrovoljnih mjera

Nadležni inspekcijski organi dužni su da uspostave postupke saradnje sa privrednim subjektima za realizaciju odredbi člana 10 do 12 ovog Zakona kao i da ih podstiču na dobrovoljno preduzimanje mjera u skladu sa odredbama ovog Zakona, i na taj način podržavaju stvaranje pravila dobre prakse, s ciljem isporučivanja na tržiste isključivo bezbjednih proizvoda.

Čl. 14 do 17 – Informisanje i razmjena informacija

Javnost informacija – Informacije o rizicima koje proizvodi mogu imati po zdravlje i bezbjednost potrošača i drugih krajnjih korisnika, kojima raspolažu nadležni organi su informacije od javnog značaja. Informacije neće biti dostupne javnosti ukoliko se, u skladu sa posebnim propisom, smatraju poslovnom tajnom. Poslovnom tajnom ne mogu se smatrati informacije vezane za bezbjednosne karakteristike proizvoda koje moraju biti javne u cilju zaštite bezbjednosti i zdravlja potrošača i drugih krajnjih korisnika. Nadležni organi kada dobiju informaciju označenu kao poslovna tajna, dužni su da obezbijede čuvanje te informacije.

Razmjena informacija – Zakon u članu 15 uređuje razmjenu informacija između nadležnih organa u Crnoj Gori, a budući ulazak u RAPEX sistem gdje se informacije razmjenjuju u „evropskom okviru“ (EU i EEA) uređen je članom 16.

U skladu sa članom 15 nadležni inspekcijski organi i carinski organ razmjenjuju informacije o opasnim proizvodima preko Sistema za brzu razmjenu informacija o proizvodima koji predstavljaju rizik radi zaštite zdravlja i bezbjednosti potrošača i drugih krajnjih korisnika, kada nadležni inspekcijski organ preduzme propisanu mjeru u vezi sa opasnim proizvodom, odnosno kada proizvođač ili distributer preduzme dobrovoljnu mjeru u vezi sa opasnim proizvodom koji je isporučio na tržiste i o tome obavijesti nadležni inspekcijski organ u skladu sa članom 12 Zakona.

U skladu sa članom 16 organ nadležan za objedinjavanje i razmjenu informacija na nivou Crne Gore dužan je da putem sistema RAPEX informiše Komisiju EU o opasnim proizvodima koji su nađeni na tržištu Crne Gore, kao i o preduzetim mjerama nadležnih inspekcijskih organa i dobrovoljnim mjerama privrednih subjekata ako posledice rizika koji predstavlja opasan proizvod isporučen na tržište Crne Gore prelaze njenu teritoriju.

Član 17

U članu 17, navedeno je da se način rada sistema i organ nadležan za objedinjavanje i razmjenu informacija, utvrđuje propisom Vlade.

Čl. 18– Nadzor

Kao posljedica odluke da ovaj Zakon neće sadržati odredbe o nadzoru na tržištu, ovim članovima se upućuje na odgovarajuće odredbe Zakona o nadzoru proizvoda na tržištu čiji predlog će ići u proceduru zajedno sa predlogom ovog Zakona. Nadzor nad sprovođenjem ovog zakona i propisa donijetih na osnovu ovog zakona vrše nadležni inspekcijski organi pošto je nadzor na tržištu jedan od aspekata inspekcijskog nadzora. Carinski organ vrši nadzor nad bezbjednošću uvoznih proizvoda u postupku stavljanja u slobodan promet pošto je izuzetno važno da se potencijalno opasni proizvodi iz uvoza prepoznaju već u fazi prije njihovog „stavljanja u slobodan promet“ (terminologija carinskih propisa), dakle prije nego što su „stavljeni na tržište“ (terminologija propisa o bezbjednosti odnosno usklađenosti proizvoda).

Čl. 19 do 20 – Kaznene odredbe

Nepostupanje po ovom Zakonu okarakterisano je kao prekršaj sa propisanom novčanom kaznom. Različita težina prekršaja uzeta je u obzir njihovim svrstavanjem u dva člana i time propisivanjem dva različita nivoa novčane kazne.

Čl. 21 do 25 – Prelazne i završne odredbe

Zakon određuje da će u roku od šest mjeseci biti doneseni podzakonski propisi potrebni za njegovo sprovođenje. Vlada, odnosno nadležno ministarstvo će na ovom osnovu donijeti nove propise usklađene sa postojećim zakonodavstvom EU sa područja razmjene informacija između nadležnih državnih organa o opasnim proizvodima, obaveze privrednih subjekata da obavijeste nadležne organe da su isporučili na tržište opasan proizvod kao i propis o listi standarda iz člana 7 Zakona.

Početak primjene određenih odredbi vezan je za sklapanje međunarodnih sporazuma. Tako se odredba člana 15 Zakona primjenjuje od dana uključivanja Crne Gore u sistem RAPEX, a odredba člana 16 od dana pristupanja Crne Gore Europskoj uniji.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o opštoj bezbjednosti proizvoda ("Službeni list Crne Gore", br. 48/08).

V PROCJENA FINANSIJSKIH SREDSTAVA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog Zakona nije potrebno obezbijediti dodatna finansijska sredstva iz budžeta Crne Gore.

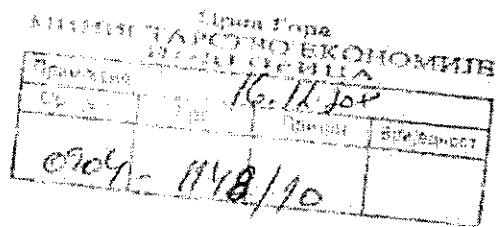

Crna Gora
Ministarstvo ekonomije

Naziv propisa	Zakon o opštoj bezbjednosti proizvoda	
Klasifikacija propisa po oblastima i podoblastima uređivanja	oblast XVII Tržište ugostiteljstvo i turizam	podoblast 4 Standardizacija i drugi oblici ocjene usaglašenosti proizvoda
Klasifikacija po pregovaračkim oblastima Evropske Unije	poglavlje 01 Slobodno kretanje robe	potpoglavlje 01.10 Unutrašnje tržište: usklađivanje zakonodavstva [13.30]
Ključni termini – eurovok deskriptori	Proizvod Bezbjedan proizvod Opasan proizvod Obmanjujući proizvod distributer	

Crna Gora
Ministarstvo vanjskih poslova i evropskih integracija

Broj: 03/1/2-2200/2

Podgorica, 13. XII 2013.

MINISTARSTVO EKONOMIJE

Dopisom broj 0904-1148/9 od 12. decembra 2013. tražili ste mišljenje o usklađenosti **Predloga zakona o opštoj bezbjednosti proizvoda s pravnom tekovinom Evropske unije**, saglasno članu 40 stav 1 alineja **2** Pošlovnika Vlade.

Nakon upoznavanja sa sadržinom propisa, Ministarstvo vanjskih poslova i evropskih integracija je saglasno s navedenim u ocjeni usklađenosti propisa s pravnom tekovinom Evropske unije.

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI NACRTA/PREDLOGA PROPISA CRNE GORE S PRAVNOM TEKOVINOM
EVROPSKE UNIJE**

		Identifikacioni broj Izjave ME/IU/PZ/13/14
1. Naziv nacrta/predloga propisa		
- na crnogorskom jeziku	Predlog zakona o opštoj bezbjednosti proizvoda	
- na engleskom jeziku	Proposal for the Law on General Product Safety	
2. Podaci o obradivaču propisa		
a) Organ državne uprave koji priprema propis		
Organ državne uprave	Ministarstvo ekonomije	
- Sektor/oddsjek	Sektor za unutrašnje tržiste i konkureniju	
- odgovorno lice (ime, prezime, telefon, e-mail)	Zoran Perišić 232 295, zoran.perisic@mek.gov.me	
- kontakt osoba (ime, prezime, telefon, e-mail)	Rada Marković 234 421 rada.markovic@mek.gov.me Dragan Vučević, 247 119 dragan.vucevic@mek.gov.me	
b) Pravno lice s javnim ovlašćenjem za pripremu i sprovođenje propisa		
- Naziv pravnog lica	/	
- odgovorno lice (ime, prezime, telefon, e-mail)	/	
- kontakt osoba (ime, prezime, telefon, e-mail)	/	
3. Organi državne uprave koji primjenjuju/sprovode propis		
- Organ državne uprave	Uprava za inspekcijske poslove	
4. Usklađenost nacrt/a/predloga propisa s odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropske unije i njenih država članica, s jedne strane i Crne Gore, s druge strane (SSP)		
a) Odredbe SSP-a s kojima se usklađuje propis		
Glava VI, Uslagđivanje zakonodavstva, sprovođenje zakona i pravila o konkurenциje, član 72		
b) Stopenje ispunjenosti obaveza koje proizilaze iz navedenih odredbi SSP-a		
☒	ispunjava u potpunosti	
☐	djelimično ispunjava	
☐	ne ispunjava	
c) Razlozi za djelimično ispunjenje, odnosno neispunjerenje obaveza koje proizilaze iz navedenih odredbi SSP-a		
5. Veza nacrt/a/predloga propisa s Nacionalnim programom za integraciju (NPI) odnosno Nacionalnim programom pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji (NPA)		
- NPI/NPA za period	/	
- poglavlje, potpoglavlje	/	
- Rok za donošenje propisa	/	
- Napomena	/	
6. Usklađenost nacrt/a/predloga propisa s pravnom tekovinom Evropske unije		
a) Usklađenost s primarnim izvorima prava Evropske unije		
UFEU, Dio treći, Politike i unutrašnje mjere Unije, Glava I, Unutrašnje tržiste, član 26 / TFEU, Part Three, Union Policies and Internal Actions, Title I, Internal Market, Article 26		
Potpuno usklađeno/Fully harmonized		
b) Usklađenost sa sekundarnim izvorima prava Evropske unije		
32001L0095		
Direktiva 2001/95/EZ Evropskoga Parlamenta i Savjeta od 3.12.2001. o opštoj bezbjednosti proizvoda/Directive 2001/95/EC of the European Parliament and of the Council of 3 December 2001 on		

general product safety, OJ L 11, 15.1.2002

Potpuno uskladeno/Fully harmonized

31987L0357

Direktiva 87/357/EEZ Evropskoga Savjeta od 25.6.1987. o približavanju zakonodavstva Država članica u vezi proizvoda koji obmanjujućim izgledom ugrožavaju zdravlje ili bezbjednost potrošača/Council Directive 87/357/EEZ of 25 June 1987 on the approximation of the laws of the Member States concerning products which, appearing to be other than they are, endanger the health or safety of consumers, OJ L 192, 11.7.1987

Potpuno uskladeno/Fully harmonized

c) Uskladenost s ostalimi izvorima prava Evropske unije

Ne postoji izvor prava EU ove vrste s kojim bi se predlog propisa mogao uporediti radi dobijanja stepena njegove uskladenosti.

6.1. Razlozi za djelimičnu uskladenost ili neuskladenost nacrt/predloga propisa Crne Gore s pravnom tekovinom Evropske unije i rok u kojem je predviđeno postizanje potpune uskladenosti

7. Ukoliko ne postoje odgovarajući propisi Evropske unije s kojima je potrebno obezbijediti uskladenost konstatovati tu činjenicu

8. Navesti pravne akte Savjeta Europe i ostale izvore međunarodnog prava korišćene pri izradi nacrt/predloga propisa

9. Navesti da li su navedeni izvori prava Evropske unije, Savjeta Europe i ostali izvori međunarodnog prava prevedeni na crnogorski jezik (prevode dostaviti u prilogu)

Direktive 32001L0095 i 31987L0357 su prevedene na hrvatski jezik

10. Navesti da li je nacrt/predlog propisa iz tačke 1 Izjave o uskladenosti preveden na engleski jezik (prevod dostaviti u prilogu)

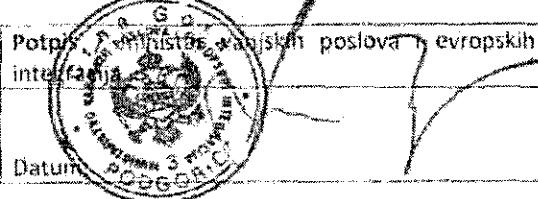
Predlog zakona o opštoj bezbjednosti proizvoda nije preveden na engleski jezik

11. Učešće konsultanata u izradi nacrt/predloga propisa i njihovo mišljenje o uskladenosti

U izradi Predloga zakona o opštoj bezbjednosti proizvoda učestvovao je ekspert u okviru projekta "Zaštita potrošača i tržišni nadzor"

Potpis / ovlašćeno lice obrađujuće propisa

Datum: 12/10/2013

Prilog obrasca:

1. Prevodi propisa Evropske unije
2. Prevod nacrt/predloga propisa na engleskom jeziku (ukoliko postoji)

TABELA USKLAĐENOSTI

1. Identifikacioni broj (IB) nacrta/predloga propisa	1.1. Identifikacioni broj izjave o usklađenosti i datum utvrđivanja nacrta/predloga propisa na Vladi							
ME/TU/PZ/13/14	ME/IU/PZ/13/14							
2. Naziv izvora prava Evropske unije i CELEX oznaka								
Direktiva 2001/95/EZ Evropskog Parlamenta i Savjeta od 3. decembra 2001. o opštoj sigurnosti proizvoda 32001L0095								
Direktiva Savjeta 87/357/EEZ od 25. juna 1987. o usklađenju pravnih propisa država članica u pogledu proizvoda koji nisu takvi kakvima se čine pa ugrožavaju zdravlje ili sigurnost potrošača 31987L0357								
3. Naziv nacrta/predloga propisa Crne Gore								
Na crnogorskom jeziku	Na engleskom jeziku							
Predlog Zakona o opštoj bezbjednosti proizvoda	Proposal for the Law on General Product Safety							
4. Usklađenost nacrta/predloga propisa s izvorima prava Evropske unije								
a)	b)	c)	d)	e)				
Odredba i tekst odredbe izvora prava Evropske unije (član, stav, tačka)	Odredba i tekst odredbe nacrta/predloga propisa Crne Gore (član, stav, tačka)	Usklađenost odredbe nacrta/ predloga propisa Crne Gore s odredbom izvora prava Evropske unije	Razlog za djelimičnu usklađenost ili neusklađenost	Rok za postizanje potpune usklađenosti				
Direktiva 2001/95/EZ								
Poglavlje I Cilj – Područje primjene - Definicije Član 1 1.Ovom se Direktivom osigurava sigurnost proizvoda koji se stavljaju na tržište.	Član 1 Ovim zakonom uređuje se opšti zahtjev bezbjednosti, kriterijumi bezbjednosti koje moraju da ispunjavaju proizvodi koji se isporučuju na tržište, obaveze proizvođača i distributera i način informisanja i razmjene informacija o opasnim proizvodima i rizicima koje ti proizvodi predstavljaju za potrošače i druge krajnje korisnike.	Potpuno usklađeno						

<p>2. Ova se Direktiva primjenjuje na sve proizvode utvrđene članom 2. stavom (a). Sve njene odredbe se primjenjuju ukoliko ne postoje posebne odredbe s istim ciljem u pravilima prava Zajednice o sigurnost tih proizvoda. Kada proizvodi podliježu posebnim sigurnosnim zahtjevima zakonodavstva Zajednice, ova se Direktiva primjenjuje samo na aspekte i rizike ili kategorije rizika koji nisu predviđeni tim zahtjevima. To znači da:</p> <p>(a) se član 2. stav (b) i (c) i član 3. i 4. ne primjenjuju na te proizvode kada se odnose na rizike ili kategorije rizika koji su predviđeni posebnim zakonodavstvom;</p>	<p>Član 3 Primjena</p> <p>(1) Ovaj zakon primjenjuje se na proizvode za koje zahtjevi bezbjednosti nijesu uređeni posebnim propisima.</p> <p>(2) Ako posebnim propisima iz stava 1 ovog člana zahtjevi bezbjednosti proizvoda nijesu u potpunosti uređeni, ovaj zakon primjenjuje se na te zahtjeve u pogledu rizika ili kategorije rizika koji nijesu uređeni tim propisima.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		
<p>(b) se članovi 5. do 18. primjenjuju ako ne postoje posebne odredbe o aspektima koji su predviđeni u navedenim članovima s istim ciljem.</p>	<p>(3) Na obaveze proizvođača i distributera i obaveze informisanja i razmjene informacija koje nijesu u potpunosti uređene posebnim propisima iz stava 1 ovog člana, primjenjuju se odredbe ovog zakona.</p> <p>(4) Ovaj zakon ne primjenjuje se na korišćene proizvode koji se isporučuju na tržište kao antikviteti i na proizvode koji se prije korišćenja moraju popraviti ili prepraviti, pod uslovom da isporučilac proizvoda o tome pisanim putem obavijesti lice kome isporučuje proizvod.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		
<p>Član 2</p> <p>U smislu ove Direktive:</p> <p>(a) »proizvod» označava bilo koji proizvod – uključujući i proizvod u okviru pružanja usluge – koji je namijenjen potrošačima ili koji bi u razumno predvidljivim uslovima potrošači mogli</p>	<p>Značenje izraza Član 5</p> <p>Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja:</p> <p>1) proizvod je svaki neprehrambeni proizvod koji se u okviru vršenja djelatnosti</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		

<p>upotrebljavati, čak i ako im nije namijenjen, te koji je isporučen ili dostupan, uz plaćanje ili besplatno, u okviru trgovačke djelatnosti, bez obzira na to da li je nov, korišten ili dorađen.</p> <p>Ova se definicija ne primjenjuje na korišćene proizvode koji se isporučuju kao antikviteti ili na proizvode koji se moraju popraviti ili obnoviti prije upotrebe, pod uslovom da dobavljač o tome jasno obaveštenje osobu kojoj isporučuje proizvod;</p>	<p>čini dostupnim potrošačima i drugim krajnjim korisnicima, uključujući i proizvod u okviru pružanja usluga, uz naknadu ili bez naknade, koji je nov ili je korišćen, popravljen ili prepravljen;</p> <p>Primjena</p> <p>Član3</p> <p>4) Ovaj zakon ne primjenjuje se na korišćene proizvode koji se isporučuju na tržiste kao antikviteti i na proizvode koji se prije korišćenja moraju popraviti ili prepraviti, pod uslovom da isporučilac proizvoda o tome pisanim putem obavijesti lice kome isporučuje proizvod.</p>			
<p>(b) «siguran proizvod» označuje bilo koji proizvod koji u normalnim ili razumno predviđljivim uslovima upotrebe, uključujući trajanje i po potrebi, stavljanje u upotrebu, zahtjeve za ugradnju i održavanje, ne predstavlja nikakav rizik ili najmanji rizik spojiv s upotrebom proizvoda, koji se smatra prihvatljivim i u skladu sa visokim nivoom zaštite sigurnosti i zdravlja ljudi, posebno uzimajući u obzir sljedeće elemente:</p> <p>(i) karakteristike proizvoda, uključujući njegov sastav, pakovanje, uputstvo za sklapanje te po</p>	<p>Član 2</p> <p>Bezbjedan proizvod</p> <p>(1) Bezbjednim proizvodom u smislu ovog zakona smatra se svaki proizvod koji, pod predviđenim ili predviđljivim uslovima korišćenja, uključujući i vijek trajanja, puštanje u rad, instaliranje i zahtjeve u pogledu održavanja, ne predstavlja rizik ili predstavlja minimalan rizik, koji je primjeren upotrebi proizvoda i koji se smatra prihvatljivim u skladu sa visokim nivoom zaštite bezbjednosti i zdravlja potrošača i drugih krajnjih korisnika, uzimajući u obzir naročito:</p> <p>svojstva proizvoda, uključujući njegov sastav, ambalažu, uputstvo za sklapanje, instaliranje i održavanje, kada je to primjenjivo;</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		

<p>potrebi ugradnja i održavanje;</p> <p>(ii) efekat na druge proizvode, kada je razumno predviđljivo da će se upotrebljavati s drugim proizvodima;</p> <p>(iii) predstavljanje proizvoda, označavanje, sva upozorenja i uputstva za njegovu upotrebu i uklanjanje i sve druge oznake ili obaveštenja o proizvodu;</p> <p>(iv) kategorije potrošača izloženih riziku prilikom upotrebe proizvoda, posebno djecu i starije osobe.</p>	<p>uticaj na druge proizvode, kada je moguće predvidjeti njihovu zajedničku upotrebu; označavanje proizvoda, upozorenja, uputstva za upotrebu i drugi podaci o proizvodu;</p> <p>kategorije potrošača i drugih krajnjih korisnika koji su uslijed korišćenja proizvoda, najviše izložene riziku, posebno djeca i starija lica;</p> <p>izgled neprehrambenog proizvoda, koji oblikom, bojom, mirisom, pakovanjem, etiketom ili veličinom ne smije da podsjeća na prehrambeni proizvod, radi sprječavanja mogućnosti da ga krajnji korisnici, a naročito djeca, ne razlikuju od prehrambenog proizvoda, i koriste na način koji može predstavljati rizik po njihovo zdravlje i život.</p>	<p>Član 2</p> <p>(2) Mogućnost da se kod proizvoda postigne viši nivo bezbjednosti proizvoda ili dostupnost drugih proizvoda koji predstavljaju niži stepen rizika ne može biti osnov da se određeni proizvod smatra opasnim.</p>		
<p>(c) «opasan proizvod» označava svaki proizvod koji nije u skladu sa definicijom «sigurnog proizvoda» iz stava (b);</p>	<p>Značenje izraza</p> <p>Član 5</p> <p>2.opasan proizvod je svaki proizvod koji nije bezbjedan;</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		
<p>(d) «ozbiljan rizik» označava svaki ozbiljan rizik, uključujući onaj čiji efekti nisu trenutni, koji zahtjeva brzu intervenciju javnih tijela;</p>	<p>Član 5</p> <p>6. ozbiljan rizik je svaki rizik za bezbjednost</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		

	i zdravlje potrošača i drugog krajnjeg korisnika, bez obzira kada se njegovo dejstvo ispoljava, koji zahtijeva brzu intervenciju proizvođača, distributera i nadležnih organa;		
(e) «proizvođač» označava: (i) proizvođača proizvoda, kada ima sjedište u Zajednici, svaku drugu osobu koja se predstavlja kao proizvođač stavljajući na proizvod svoje ime, zaštitni znak ili drugo karakteristično obilježje, ili osobu koja proizvod dorađuje; (ii) predstavnika proizvođača, kad proizvođač nema sjedište u Zajednici, ili ako predstavnik nema sjedište u Zajednici, uvoznika proizvoda; (iii) druge stručne osobe u lancu snabdevanja u mjeri u kojoj njihove djelatnosti mogu uticati na sigurnosne karakteristike proizvoda;	<p>Član 5</p> <p>3.proizvođač je:</p> <ul style="list-style-type: none"> - privredno društvo, preduzetnik ili fizičko lice koje izrađuje ili prepravlja proizvod, kao i drugo lice koje se predstavlja kao lice koje izrađuje ili prepravlja proizvod stavljanjem na proizvod svog imena, robnog žiga ili neke druge prepoznatljive oznake; - zastupnik proizvođača sa sjedištem u Crnoj Gori, ako sjedište odnosno prebivalište proizvođača nije u Crnoj Gori, odnosno uvoznik, ako sjedište odnosno prebivalište zastupnika proizvođača nije u Crnoj Gori; - privredno društvo, preduzetnik ili fizičko lice koje je u okviru obavljanja svoje djelatnosti uključeno u lanac isporuke, u mjeri u kojoj njegova aktivnost može uticati na bezbjednost proizvoda; 	Potpuno usklađeno	
(f) «distributer» označuje svaku stručnu osobu u lancu snabdevanja čija djelatnost ne utiče na sigurnosne karakteristike proizvoda;	<p>Član 5</p> <p>4.distributer je privredno društvo, preduzetnik ili fizičko lice koje je u okviru obavljanja djelatnosti uključeno u lanac isporuke, čija aktivnost ne utiče na bezbjednost proizvoda;</p>	Potpuno usklađeno	
(g) «povlačenje» označava svaku mjeru usmjerenu na vraćanje opasnog proizvoda kojeg je proizvođač ili distributer već isporučio potrošaču ili ga učinio	<p>Član 5</p> <p>10. opoziv proizvoda je mjera koja se preduzima radi povraćaja proizvoda koji je</p>	Potpuno usklađeno	

dostupnim potrošaču;	već isporučen potrošaču odnosno drugom krajnjem korisniku;			
(h) «sprječavanje distribucije» označava svaku mjeru usmjerenu na sprječavanje distribucije, izlaganja i ponude proizvoda opasnog za potrošače.	član 5 9.povlačenje proizvoda je mjera koja se preduzima radi spriječavanja da se proizvod u lancu isporuke isporuči na tržište;	Potpuno usklađeno		
Poglavlje II Opšti sigurnosni zahtjevi, kriterijumi osjenjivanja usaglašenosti i evropski standardi Član 3. 1. Proizvođač je obavezan na tržište stavljati samo sigurne proizvode.	Opšti zahtjevi bezbjednosti i kriterijumi bezbjednosti Član 6 Proizvođač odnosno distributer je dužan da stavlja odnosno isporučuje na tržište isključivo bezbjedne proizvode.	Potpuno usklađeno		
2. Proizvod se smatra sigurnim, u pogledu aspekata predviđenih relevantnim nacionalnim zakonodavstvom, kada je, ako ne postoje posebne odredbe Zajednice o sigurnosti tog proizvoda, u skladu sa posebnim pravilima nacionalnog prava države članice na čijem teritoriju se prodaje, a takva pravila su izrađena u skladu sa Ugovorom, a posebno njegovim članovima 28. i 30., i utvrđuju zdravstvene i sigurnosne zahtjeve koje proizvod mora zadovoljavati kako bi se prodavao. Proizvod se smatra sigurnim, po pitanju rizika i kategorija rizika obuhvaćenih relevantnim nacionalnim standardima, kada je u skladu sa neobavezujućim nacionalnim standardima kojima su preuzeti evropski standardi, na što je Komisija objavila uputstva u Službenom listu Evropskih zajednica u skladu sa članom 4. Države članice objavljaju uputstva na te nacionalne standarde.	Usklađenost sa propisima i objavljenim standardima Član 7 (1) Pretpostavlja se da je proizvod bezbjedan ako ispunjava zahtjeve bezbjednosti i zdravstvene zahtjeve koji su uređeni posebnim propisima. (2) Pretpostavlja se da je proizvod bezbjedan u pogledu rizika ili vrste rizika koji su uređeni standardima, ako ispunjava zahtjeve standarda u Crnoj Gori koji se odnose na tu vrstu rizika (u daljem tekstu: MEST standardi), kojima su preuzeti evropski standardi i čija lista je objavljena u "Službenom listu Crne Gore". (3) Listu standarda iz stava 3 ovog člana donosi organ državne uprave nadležan za poslove standardizacije (u daljem tekstu: Ministarstvo).	Potpuno usklađeno		

<p>3. U okolnostima različitim od onih navedenih u stavu 2., usklađenost proizvoda s opštim sigurnosnim zahtjevom se ocjenjuje uzimajući u obzir sljedeće elemente, posebno, ako postoje:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) neobavezujući nacionalni standardi kojima se preuzimaju relevantni evropski standardi sem onih navedenih u stavu 2.; (b) standardi koje je izradila država članica u kojoj se proizvod prodaje; (c) preporuke Komisije koje utvrđuju smjernice o sigurnosnoj ocjeni proizvoda; (d) kodekse dobrih poslovnih običaja o sigurnosti proizvoda na snazi na tom određenom području; (e) najnovija saznanja i tehnologije; (f) razumna očekivanja potrošača po pitanju sigurnosti. 	<p>Drugi kriterijumi bezbjednosti</p> <p>Član 8</p> <p>(1) Ako ne postoje odgovarajući posebni propisi i standardi iz člana 7 ovog zakona, usklađenost proizvoda sa opštim zahtjevom bezbjednosti, ocjenjuje se na osnovu: MEST standarda donesenih na osnovu odgovarajućih evropskih standarda koji se ne nalaze na listi standarda iz člana 7 stav 2 ovog zakona; drugih MEST standarda; preporuka Komisije Evropske unije kojima se utvrđuju smjernice za ocjenu bezbjednosti proizvoda; pravila dobre prakse u vezi sa bezbjednošću proizvoda u odgovarajućoj oblasti; dostignutog nivoa razvijenosti tehnike i tehnologije; razumnih očekivanja potrošača i drugih krajnjih korisnika u pogledu bezbjednosti proizvoda.</p> <p>(2) Usklađenost proizvoda sa opštim zahtjevom bezbjednosti, ocjenjuju proizvođač odnosno distributer vršenjem procjene rizika u skladu sa ovim zakonom, kao i organi nadzora na tržištu u skladu sa zakonom kojim se uređuje nadzor proizvoda na tržištu.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		
<p>4. Usklađenost proizvoda kriterijima za osiguranje opštег sigurnosnog zahtjeva, posebno odredbama spomenutim u stavovima 2. i 3., ne sprječava nadležna tijela država članica da preduzmu odgovarajuće mјere kojima se ograničava stavljanje</p>	<p>Zaštitna klauzula</p> <p>Član 9</p> <p>Ako organ nadzora na tržištu utvrdi da proizvod na tržištu na ispunjava osnovni</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		

<p>proizvoda na tržište ili zahtijeva sprječavanje njegove distribucije natržištu ili njegovo povlačenje kada postoje dokazi da je, uprkos usklađenosti, opasan.</p>	<p>zahtjev bezbjednosti, iako ispunjava kriterijume bezbjednosti iz čl. 7 i 8 ovog zakona, predužeće odgovarajuće mjere u skladu sa zakonom kojim se uređuje nadzor na tržištu.</p>			
<p>Član 4.</p> <p>1. U smislu ove Direktive, evropski standardi navedeni u drugom podstavu člana 3. se sastavljaju kako slijedi:</p> <p>(a) zahtjevi, čiji je cilj osigurati da proizvodi koji su u skladu s tim standardima zadovoljavaju opšti sigurnosni zahtjev se određuju u skladu s postupkom iz člana 15. stava 4.;</p> <p>(b) na osnovu tih zahtjeva, Komisija, u skladu sa Direktivom 98/34/EZ Evropskog parlamenta i Savjeta od 22. juna 1998. o utvrđivanju postupka za pružanje informacija u području tehničkih standarda i uredbi i propisa o uslugama informacijskog društva1 poziva evropska tijela za standardizaciju da utvrde standarde koji zadovoljavaju ove zahtjeve.</p> <p>1 SL L 204, 21. 7. 1998., str. 37. Direktiva izmjenjena i dopunjena Direktivom 98/48/EZ (SL L 217, 5. 8. 1998., str. 18.)</p> <p>(c) na osnovu tih mandata, evropska tijela za standardizaciju usvajaju standarde u skladu s načelima iz opštih smjernica za saradnju između Komisije i tih tijela;</p> <p>(d) Komisija svake tri godine izvještava Evropski parlament i Savjet, unutar okvira izvještaja navedenog u članu 19. stavu 2., o svojim programima za utvrđivanje zahtjeva i mandatima za standardizaciju utvrđenim u podstavovima (a) i (b)</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		

<p>gore. Ovaj izvještaj, posebno, sadrži analizu donesenih odluka o zahtjevima i mandatima za standardizaciju iz podstava (a) i (b) i o standardima iz podstava (c). On također sadrži informacije o proizvodima za koje Komisija namjerava utvrditi spomenute zahtjeve i mandate, rizike proizvoda koje treba razmotriti i rezultate bilo kojeg pripremnog posla pokrenutog na tom području.</p>				
<p>2. Komisija u Službenom listu Evropskih zajednica objavljuje uputstva na evropske standarde usvojene na ovaj način i utvrđene u skladu sa zahtjevima iz stava 1.</p> <p>Ako standard koji su usvojila evropska tijela za standardizaciju prije stupanja na snagu ove Direktive osigurava usklađenost s opštim sigurnosnim zahtjevom, Komisija odlučuje o objavljivanju uputstva na njega u Službenom listu Evropskih zajednica.</p> <p>Ako standard ne osigurava usklađenost sa opštim sigurnosnim zahtjevom, Komisija povlači uputstva na standard iz publikacije u cijelini ili djelimično.</p> <p>U slučajevima navedenim u drugom i trećem podstavku, Komisija, na svoju vlastitu inicijativu ili na zahtjev države članice, odlučuje u skladu s postupkom iz člana 15. stava 2. da li taj određeni standard zadovoljava opšti sigurnosni zahtjev. Komisija odlučuje o objavljivanju ili povlačenju nakon savjetovanja s odborom osnovanim u skladu sa članom 5. Direktive 98/34/EZ. Komisija o svojoj odluci obavještava države članice.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		

<p>Poglavlje III Ostale obaveze proizvođača i obaveze distributera</p> <p>Član 5</p> <p>1. U okviru svojih djelatnosti, proizvođači potrošačima pružaju relevantne informacije omogućavajući im ocjenu rizika svojstvene proizvodu tokom normalnog ili razumno predviđljivog perioda njegove upotrebe, kada takvi rizici nisu trenutno primetni bez odgovarajućih upozorenja, i da preduzmu mјере opreza protiv tih rizika.</p> <p>Upozorenja ne izuzimaju nikoga od zadovoljavanja ostalih zahtjeva utvrđenih ovom Direktivom.</p> <p>U okviru svojih djelatnosti, proizvođači usvajaju mјere proporcionalne karakteristikama proizvoda koje isporučuju, koje im omogućavaju da:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) se informirašu o rizicima koje ti proizvodi mogu predstavljati; (b) odaberu određena djelovanja uključujući, ako je potrebno izbjеći te rizike, povlačenje s tržišta, odgovarajuće i efikasno upozoravanje potrošača ili povlačenje proizvoda od potrošača. <p>Mjere iz trećeg podstava uključuju na primjer:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) oznaku, na proizvodu ili ambalaži, o identitetu i detaljima o proizvođaču i proizvodu ili, po potrebi, grupi proizvoda kojima pripada, osim kada je nenavođenje takve oznake opravdano; (b) u svim slučajevima gdje je to potrebno, provođenje ispitivanja uzorka prodavnih proizvoda, istraživanje i, po potrebi, vođenje 	<p>Član 10</p> <p>Obaveze proizvođača</p> <p>(1) Proizvođač je dužan da u okviru obavljanja svoje djelatnosti, potrošačima i drugim krajnjim korisnicima pruža potrebne informacije i upozorenja neophodna za procjenu rizika pri upotrebi proizvoda za sve vrijeme predviđenog ili uobičajenog vijeka upotrebe proizvoda, ako ti rizici nijesu očigledni bez tih informacija i upozorenja.</p> <p>(2) Proizvođač je dužan da, u zavisnosti od svojstava proizvoda koje stavlja na tržište, preduzima mјere koje će mu omogućiti da: blagovremeno izvrši analizu i procjenu rizika koje bi ti proizvodi mogli predstavljati, upozori potrošače i druge krajnje korisnike o procijenjenim i utvrđenim rizicima, povuče ili opozove proizvod radi izbjegavanja procijenjenih odnosno utvrđenih rizika.</p> <p>(3) Mjerama iz stava 2 ovog člana smatraju se naročito:</p> <p>ispitivanje uzorka proizvoda na tržištu kada je to potrebno i obrada informacija,; stavljanje oznaka na proizvodu ili ambalaži o identitetu i drugim podacima o proizvođaču i proizvodu ili po potrebi grupi proizvoda kojima pripada;</p> <p>postupanje po prigovorima i vođenje registra prigovora i</p> <p>informisanje distributera o preduzetim</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		
--	---	--------------------------	--	--

<p>zapisnika o pritužbama te obavještavanje distributera o takvom nadzoru.</p> <p>Djelovanje poput onog navedenog pod (b) trećeg podstava se preduzima na neobaveznoj osnovi ili na zahtjev nadležnih tijela u skladu s članom 8. stavom 1., podstavom (f). Povlačenje proizvoda se preduzima u krajnjem slučaju, kada druge mjere nisu moguće za sprječavanje određenih rizika, u slučajevima kada to proizvođači smatraju prijeko potrebnim ili kada su to prisiljeni učiniti dalje na mjeru koju je preduzelo nadležno tijelo. To se može izvršiti u okviru kodeksa dobrih poslovnih običaja o tom pitanju, ako takvi kodeksi postoje u određenoj državi članici.</p>	<p>mjerama iz al. 1 do 3 ovog stava.</p> <p>(4) Mjere iz stava 2 al. 2 i 3 ovog člana preduzima proizvođač dobrovoljno ili na zahtjev organa nadzora na tržištu.</p> <p>(5) Mjera opoziva proizvoda preduzima se kao krajnja mjeru ako proizvođač odnosno organ nadzora na tržištu procijeni da druge mjere nijesu dovoljne za otklanjanje odnosno smanjenje rizika, a može se sprovesti i na osnovu pravila dobre prakse u odnosu na opoziv proizvoda.</p> <p>(6) Pružanje informacija i upozorenja iz stava 1 ovog člana ne oslobađa proizvođača drugih obaveza utvrđenih zakonom.</p>			
<p>2. Distributeri moraju djelovati s dužnom brigom kako bi pomogli u osiguravanju usklađenosti s važećim sigurnosnim zahtjevima, posebno na taj način da ne dostavljaju proizvode za koje znaju ili bi trebali pretpostavljati, na osnovu informacija koje imaju ili kao stručnjaci, da ne zadovoljavaju te zahtjeve. Štaviše, u okviru svojih djelatnosti, oni učestvuju u nadzoru sigurnosti proizvoda stavljenih na tržište, posebno proslijedivanjem informacija o rizicima proizvoda, vodeći i pružajući dokumentaciju prijeko potrebnu za utvrđivanje porijekla proizvoda, i saradnjom u djelovanjima proizvođača i nadležnih tijela kako bi se rizici izbjegli. U okviru svojih djelatnosti oni preduzimaju mјere koje im omogućavaju efikasnu saradnju.</p>	<p>Član 11</p> <p>(1) Distributer je dužan da u okviru obavljanja svoje djelatnosti obezbijedi isporučivanje na tržište isključivo bezbjednih proizvoda.</p> <p>(2) Distributer ne smije da isporučuje proizvode za koje zna ili je, na osnovu informacija kojima raspolaže i svog profesionalnog iskustva, treba da zna da su opasni.</p> <p>(3) Distributer je dužan da, u okviru obavljanja djelatnosti, učestvuje u praćenju bezbjednosti proizvoda koje isporučuje na tržište, naročito:</p> <p>prosljedivanjem informacija o rizicima učesnicima u lancu isporuke, potrošačima i drugim krajnjim korisnicima, kao i organu nadzora na tržištu;</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		

	<p>čuvanjem i dostavljanjem dokumentacije potrebne za utvrđivanje porijekla proizvoda i identiteta proizvođača, na zahtjev državnih organa odnosno korisnika u lancu isporuke;</p> <p>saradnjom u sprovođenju mjera koje proizvođači i organ nadzora na tržištu preduzimaju u cilju sprječavanja rizika.</p>			
<p>3. Kada proizvođači i distributeri znaju ili bi trebali znati, na osnovu informacija koje imaju i kao stručnjaci, da proizvod koji su stavili na tržište predstavlja rizike za potrošače i da ne zadovoljava opšti sigurnosni zahtjev, oni odmah o tome obavješćuju nadležna tijela država članica u skladu s uslovima utvrđenim u Prilogu I., kao i o detaljima preduzetih djelovanja za sprječavanje rizika za potrošača.</p> <p>Komisija, u skladu s postupkom iz člana 15. stava 5. prilagođava posebne zahtjeve u vezi obaveze pružanja informacija utvrđenih u Prilogu I.</p>	<p>Član 12</p> <p>Zajedničke obaveze proizvođača i distributera</p> <p>(1) Proizvođači i distributeri dužni su da bez odlaganja, u pisanoj formi, obavijeste organe nadzora na tržištu, ako:</p> <p>znaju ili bi na osnovu raspoloživih informacija i svog profesionalnog iskustva treba da znaju da je određeni proizvod koji su isporučili na tržište opasan; ili</p> <p>ocijene da određeni proizvod koji su isporučili na tržište predstavlja ozbiljan rizik.</p> <p>(2) Obavještenje iz stava 1 ovog člana naročito sadrži:</p> <p>raspoložive informacije i podatke kojima se omogućava identifikacija proizvoda i njegovog porijekla (proizvođač, naziv proizvoda, partija/serija proizvoda i slično);</p> <p>detaljan opis rizika koji proizvod predstavlja i</p> <p>opis mjera preduzetih u cilju sprječavanja rizika.</p> <p>(3) Bliži sadržaj obavještenja iz stava 1 ovog člana propisuje Ministarstvo.</p>	Potpuno usklađeno		

<p>4. Proizvođači i distributeri, u okviru svojih djelatnosti, sarađuju s nadležnim tijelima, na zahtjev poslednjih, u pogledu djelovanja preduzetih za izbjegavanje rizika koji predstavljaju proizvodi koje oni isporučuju ili su isporučili. Postupci za takvu saradnju, uključujući postupke za dijalog s tim proizvođačima i distributerima o pitanjima vezanim za sigurnost proizvoda koje utvrđuju nadležna tijela.</p>	<p>Član 13 Postupci saradnje i podsticanje dobrovoljnih mjera</p> <p>(1) Organ nadzora na tržištu dužan je da podstiče saradnju proizvođača odnosno distributera ukazivanjem na mogućnost dobrovoljnog preuzimanja mjera u skladu sa ovim zakonom, radi stvaranje pravila dobre prakse i isporučivanja na tržište isključivo bezbjednih proizvoda.</p> <p>(2) Način saradnje sa proizvođačima odnosno distributerima iz stava 1 ovog člana utvrđuje organ nadzora na tržištu i objavljuje na svojoj internet stranici u skladu sa zakonom kojim se uređuje nadzor proizvoda na tržištu.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		
<p>Poglavlje IV Posebne obaveze i ovlašćenja država članica</p> <p>Član 6.</p> <p>1. Države članice garantuju da proizvođači i distributeri ispunjavaju svoje obaveze iz ove Direktive stavljajući na tržište sigurne proizvode.</p>	<p>Član 18 Nadležnosti organa tržišnog nadzora i carinskog organa</p> <p>(1) Inspeksijski nadzor nad sprovođenjem ovog zakona i propisa donijetih na osnovu ovog zakona vrši organ nadzora na tržištu u skladu sa zakonom kojim se uređuje nadzor proizvoda na tržištu.</p> <p>(2) Nadzor nad proizvodima iz uvoza u postupku stavljanja u slobodan promet vrši carinski organ u skladu sa zakonom kojim se uređuje nadzor proizvoda na tržištu.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		
<p>2. Države članice osnivaju ili imenuju tijela nadležna za nadzor usklađenosti proizvoda s opštim</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	<p>Navedena odredba direktive uređena je članom 3 Zakona o</p>	

sigurnosnim zahtjevima i osiguravaju im prijeko potrebne ovlašćenja i mogućnosti njihove upotrebe za preduzimanje odgovarajućih mjera iz ove Direktive.			nadzoru proizvoda na tržištu	
3. Države članice određuju zadatke, ovlašćenja, organizaciju i dogovore o saradnji nadležnih tijela. Oni obavještaju Komisiju, a Komisija prosjećuje te informacije drugim državama članicama.	Nema odgovarajuće odredbe	Potpuno usklađeno	Navedena odredba direktive uređena je članom 11 i 17 Zakona o nadzoru proizvoda na tržištu	
<p>Član 7.</p> <p>Države članice utvrđuju pravila kažnjavanja koja se primjenjuju prilikom kršenja nacionalnih odredaba usvojenih u skladu sa ovom Direktivom te preduzimaju mjere potrebne za osiguranje njihovog provođenja. Predviđene kazne su efikasne, proporcionalne i služe kao mjere odvraćanja. Države članice o tim odredbama obavještavaju Komisiju do 15. januara 2004., takođe je obavještavaju, bez odgađanja, o svim njihovim izmjenama i dopunama.</p>	<p>VI. KAZNENE ODREDBE</p> <p>Član 19</p> <p>(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000€ do 20.000€ kazniće se za prekršaj pravno lice ako:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) stavi odnosno isporuči na tržište proizvod koji nije bezbjedan (član 6); 2) ne pruži potrošačima i drugim krajnjim korisnicima potrebne informacije i upozorenja neophodna za procjenu rizika (član 10 stav 1); 3) ne preduzme mjere koje će mu omogući da blagovremeno izvrši analizu i procjenu rizika koje bi ti proizvodi mogli predstavljati (član 10 stav 2 tačka 1); 	Potpuno usklađeno		

	<p>4) ne preduzme mjere koje će mu omogućiti da upozori potrošače i druge krajnje korisnike o procijenjenim i utvrđenim rizicima (član 10 stav 2 tačka 2);</p> <p>5) ne preduzme mjere koje će mu omogućiti da povuče ili opozove proizvod radi izbjegavanja procijenjenih odnosno utvrđenih rizika (član 10 stav 2 tačka 3);</p> <p>6) bez odlaganja i u pisanoj formi ne obavijesti nadležni organa tržišnog nadzora da proizvod koji je isporučio na tržište predstavlja ozbiljan rizik (član 12 st.1 tač. 2)</p> <p>(2) Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu i fizičko lice novčanom kaznom u iznosu od 300€ do 2.000€.</p> <p>(3) Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se preduzetnik novčanom kaznom u iznosu od 5.000€ do 12.000€.</p> <p style="text-align: center;">Član 20</p> <p>(1) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000€ do 10.000€ kazniće se za prekršaj pravno lice ako:</p> <p>1) ne proslijedi informacije o rizicima učesnicima u lancu isporuke, potrošačima i drugim krajnjim korisnicima, kao i organu nadzora na tržištu (član 11 stav 3 tačka 1);</p>		
--	---	--	--

	<p>2) ne čuva i na zahtjev državnih organa odnosno korisnika u lancu isporuke ne dostavi dokumentaciju potrebnu za utvrđivanje porijekla proizvoda i identiteta proizvođača (član 11 stav 3 tačka 2);</p> <p>3) ne sarađuje sa organom nadzora na tržištu u sprovođenju mjera u cilju sprječavanja rizika(član 11 stav 3 tačka 3);</p> <p>4) bez odlaganja i u pisanoj formi ne obavijesti nadležni organa tržišnog nadzora da je proizvod koji je isporučio na tržište opasan, (član 12 st. 1 tač. 1);</p> <p>(2) Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu i fizičko lice novčanom kaznom u iznosu od 100€ do 1.000€.</p> <p>(3) Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se preduzetnik novčanom kaznom u iznosu od 2.000€ do 6.000€.</p>			
Član 8	<p>1. U smislu ove Direktive, posebno njenog člana 6., nadležna tijela država članica imaju pravo preduzeti, <i>inter alia</i>, mjere iz podstava (a) i (b) do (f) ispod, po potrebi:</p> <p>(a) za bilo koji proizvod:</p> <p>(i) organiziraju, čak i nakon što je stavljen na tržište kao siguran, odgovarajuće provjere njegovih sigurnosnih karakteristika, na odgovarajućoj ljestvici, do posljednje faze upotrebe ili potrošnje;</p> <p>(ii) zahtijevaju sve potrebne informacije od stranaka</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Potpuno usklađeno	Navedena odredba direktive uređena je članom 19 Zakona o nadzoru proizvoda na tržištu

na koje se to odnosi;

(iii) da uzimaju uzorke proizvoda i podvrgnu ih sigurnosnim provjerama;

(b) za bilo koji proizvod koji bi mogao predstavljati rizike u određenim uslovima:

(i) zahtijevaju njegovo označivanje odgovarajućim, jasno izrečenim i lako razumljivim upozorenjima, na službenim jezicima države članice u kojima se proizvod prodaje, o rizicima koje bi mogao predstavljati;

(ii) zahtijevaju da proizvod ispunjavat određene uslove kako bi se učinio sigurnim prije nego što se stavi u prodaju;

(c) za bilo koji proizvod koji bi mogao predstavljati rizik za određene osobe:

da zahtijeva njihovo pravovremeno upozoravanje na odgovarajući način o riziku, uključujući objavljivanje posebnih upozorenja;

(d) za bilo koji proizvod koji bi mogao biti opasan: privremeno zabranjuju isporuku, ponudu, ponudu isporuke ili izlaganje proizvoda tokom perioda potrebnog za različite sigurnosne ocjene, provjere i kontrole;

(e) za bilo koji opasan proizvod: zabranjuju njegovu prodaju i uvode propratne mјere potrebne kako bi se osiguralo poštovanje te zabrane;

(f) za bilo koji opasan proizvod koji je već na tržištu:

(i) naređuju ili organiziraju njegovo stvarno i trenutno povlačenje i upozoravaju potrošače na rizike koje predstavlja;

<p>(ii) naređuju ili usklađuju ili, po potrebi, zajedno s proizvođačima i distributerima organizuju njegovo povlačenje od potrošača i njegovo uništavanje u odgovarajućim uslovima.</p>				
<p>2. Kada nadležna tijela država članica preuzimaju mjere kao što su one navedene u stavu 1., posebno one iz podstava od (d) do (f), one moraju djelovati u skladu s Ugovorom, i posebno njegovim članovima 28. i 30., tako da se mjere primjene na način proporcionalan ozbiljnosti rizika, i vodeći računa o načelu opreza.</p> <p>U ovom kontekstu, oni podstiču i promovišu dobrovoljno djelovanje proizvođača i distributera, u skladu s njihovim obavezama iz ove Direktive, i posebno njenog poglavlja III. uključujući, po potrebi, razvoje kodeksa dobrih poslovnih običaja.</p> <p>Po potrebi, oni organizuju ili određuju mjere utvrđene stavom 1. podstavom (f), ako je djelovanje koje su preuzeli proizvođači ili distributeri prilikom ispunjavanja njihovih obaveza nezadovoljavajuće ili nedovoljno. Povlačenje proizvoda se preduzima u krajnjem slučaju. Može se izvršiti u okviru kodeksa dobrih poslovnih običaja o tom pitanju određene države članice, gdje takvi kodeksi postoje.</p>	<p>Postupci saradnje i podsticanje dobrovoljnih mjer</p> <p>Član 13</p> <p>(1) Organ nadzora na tržištu dužan je da podstiče saradnju proizvođača odnosno distributera ukazivanjem na mogućnost dobrovoljnog preuzimanja mjer u skladu sa ovim zakonom, radi stvaranje pravila dobre prakse i isporučivanja na tržište isključivo bezbjednih proizvoda.</p> <p>(2) Način saradnje sa proizvođačima odnosno distributerima iz stava 1 ovog člana utvrđuje organ nadzora na tržištu i objavljuje na svojoj internet stranici u skladu sa zakonom kojim se uređuje nadzor proizvoda na tržištu.</p> <p>Obaveze proizvođača</p> <p>Član 10</p> <p>(5) Mjera opoziva proizvoda preduzima se kao krajnja mjera ako proizvođač odnosno organ nadzora na tržištu procijeni da druge mjere nijesu dovoljne za otklanjanje odnosno smanjenje rizika, a može se sprovesti i na osnovu pravila dobre prakse u odnosu na opoziv proizvoda.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		

<p>3. Naročito, nadležna tijela imaju ovlašćenja preduzimanja svih potrebnih djelovanja za hitnu primjenu odgovarajućih mjera kao što su one spomenute u stavu 1. podstavovima (b) do (f), u slučaju proizvoda koji predstavljaju ozbiljan rizik. Te okolnosti određuju države članice, ocjenjujući svaki pojedinačni slučaj posebno, uzimajući u obzir smjernice iz tačke 8. priloga II.</p> <p>4. Mjere iz ovog člana, koje preduzimaju nadležne tijela, upućuju se, po potrebi:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) proizvođaču; (b) u okviru njihovi djelatnosti, distributerima i posebno stranci odgovornoj za prvu fazu distribucije na nacionalnom tržištu; (c) bilo kojoj drugoj osobi, ako je potrebno, s ciljem saradnje u preduzetom djelovanju za izbjegavanje rizika koji proizlaze iz proizvoda. 	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	<p>Navedena odredba direktive uređena je članom 19 stav 2 Zakona o nadzoru proizvoda na tržištu</p>	
<p>Član 9.</p> <p>1. S ciljem osiguranja efikasnog nadzora tržišta, kojim se garantuje visok nivo zdravlja potrošača i zaštita sigurnosti, što zahtijeva saradnju između nadležnih tijela, države članice osiguravaju pristupe koji koriste odgovarajuća sredstva i primjenu postupaka, a mogu podrazumijevati:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) osnivanje, periodično ažuriranje i primjenu područnih nadzornih programa s obzirom na kategoriju proizvoda ili rizika te praćenje nadzornih aktivnosti, otkrića i rezultata; (b) praćenje i ažuriranje naučnog i tehničkog znanja u pogledu sigurnosti proizvoda; (c) periodični pregled i ocjenu funkciranja 	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	<p>Navedena odredba direktive uređena je članom 11 Zakona o nadzoru proizvoda na tržištu</p>	

<p>kontrolnih djelatnosti i njihove efikasnosti i, ako je potrebno, reviziju korištenog nadzornog pristupa i organizacije.</p> <p>2. Države članice potrošačima i drugim zainteresiranim strankama osiguravaju mogućnost podnošenja pritužbi na sigurnosti proizvoda i na nadzornim i kontrolnim djelatnostima nadležnim tijelima te rješavanje tih pritužbi na odgovarajući način. Države članice aktivno izvještavaju potrošača i druge zainteresirane stranke o postupcima donesenim u tu svrhu.</p>				
<p>Član 10.</p> <p>1. Komisija promoviše i učestvuje u operacijama u okviru evropske mreže tijela država članica nadležnih za sigurnost proizvoda, posebno administrativnom saradnjom.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		
<p>2. Ova mrežna saradnja se razvija u koordinaciji s drugim postojećim postupcima zajednice, posebno RAPEX-om. Njen cilj je, posebno, olakšati:</p> <p>(a) razmjenu informacija o ocjeni rizika, opasnim proizvodima, metodama testiranja i rezultatima, novijim naučnim razvojima kao i drugim aspektima relevantnim za kontrolne djelatnosti;</p> <p>(b) osnivanje i sprovodenje zajedničkog nadzora i projekata testiranja;</p> <p>(c) razmjenu stručnog znanja i najboljih postupaka te saradnju u aktivnostima obrazovanja;</p> <p>(d) poboljšanu saradnju na nivou Zajednice u pogledu pronalaženja, sprječavanja distribucije i povlačenja opasnih proizvoda.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		

<p>Poglavlje V Razmjena informacija i situacije koje zahtijevaju brzu intervenciju</p> <p>Član 11.</p>	<p>Razmjena informacija o opasnim proizvodima u Evropskoj uniji</p> <p>Član 16</p>			
<p>1. Kada država članica preduzima mjere koje ograničavaju stavljanje proizvoda na tržište – ili zahtijevaju sprječavanje njihove distribucije ili povlačenje– kako je predviđeno u Članu 8. stavu (1) podstavu (b) do (f), ona, ukoliko član 12. ili drugo posebno zakonodavstvo Zajednice ne zahtijeva takvo obavještavanje, obavještava Komisiju o mjerama, navodeći razloge za njihovo donošenje. Takođe obavještava Komisiju o svim izmjenama ili ukidanju takvih mjera.</p> <p>Ako država članica koja sprovodi obavještavanje smatra da efekti rizika ne prelaze ili ne mogu prijeći izvan njene teritorije, ona će obaveštenje o mjerama ukoliko sadrže informacije o sigurnosti proizvoda koje bi mogle zanimati države članice, posebno ako su one odgovor na novi rizik o kojem se još nije izvještavalo u drugim obaveštenjima.</p> <p>U skladu sa postupkom iz člana 15. stava (3) ove Direktive, Komisija, dok osigurava efikasnost i pravilno funkcioniranje sistema, usvaja smjernice iz tačke 8. Priloga II. One predlažu sadržaj i standardni oblik obaveštenja predviđenih ovim članom i, posebno, utvrđuju precizne kriterijume za određivanje uslova u kojima je obaveštenje relevantno u smislu drugog podstava.</p> <p>2. Komisija proslijedi obaveštenje drugim državama članicama, osim ako zaključi, nakon pregleda na osnovu informacija iz obaveštenja, da mjera nije u skladu s pravom Zajednice. U tom</p>	<p>(1) Organ nadležan za objedinjavanje i razmjenu informacija, dužan je da preko sistema RAPEX obavijesti Komisiju Evropske unije o opasnim proizvodima koji su nađeni na tržištu Crne Gore, kao i o preduzetim mjerama organa tržišnog nadzora i dobrovoljnim mjerama privrednih subjekata, ako posljedice rizika koji predstavlja opasan proizvod isporučen na tržište može imati posljedica van teritorije Crne Gore.</p> <p>(2) Ako organ iz stava 1 ovog člana smatra da posljedice rizika koji predstavlja opasan proizvod isporučen na tržište Crne Gore nema ili ne može imati posljedica van teritorije Crne Gore, obavijestiće Komisiju Evropske unije o preduzetim mjerama od interesa za druge države, naročito ako su preduzete radi sprječavanja, otklanjanja ili smanjenja novog rizika koji nije bio prijavljen Komisiji Evropske unije.</p> <p>(3) U obavještenju iz st. 1 i 2 ovog člana navode se svi raspoloživi podaci, a naročito podaci potrebni za identifikaciju proizvoda, porijeklo i lanac isporuke proizvoda,</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		

<p>slučaju, ona odmah obavještava državu članicu koja je pokrenula akciju.</p>	<p>utvrđeni rizik, prirodu i trajanje preduzete prinudne mjere kao i dobrovoljne mjere koje su preduzeli proizvođač odnosno distributer.</p>			
<p>Član 12.</p> <p>1. Kada država članica usvoji ili odluči usvojiti, preporučiti ili dogovoriti s proizvođačima ili distributerima, bilo na obaveznoj ili neobaveznoj osnovi, djelovanja za sprječavanje, ograničavanje ili uvođenje posebnih uslova za moguću prodaju ili upotrebu, unutar svoje teritorije, proizvoda zbog ozbiljnog rizika, ona o tome odmah obavještava Komisiju putem RAPEX-a. Ona takođe neodložno obavještava Komisiju o promjeni ili povlačenju te mjere ili djelovanja.</p> <p>Ako država članica koja sprovodi obavještavanje smatra da efekti rizika ne prelaze ili ne mogu preći izvan njenog teritorija, ona djeluje u skladu sa postupkom iz člana 11., uzimajući u obzir relevantne kriterijume predložene u smjernicama iz tačke 8. Priloga II.</p> <p>Ne dovodeći u pitanje prvi podstav, prije odluke o usvajanju tih mjera ili preduzimanja takvog</p>	<p>Član 16</p> <p>Razmjena informacija o opasnim proizvodima u Evropskoj uniji</p> <p>(1) Organ nadležan za objedinjavanje i razmjenu informacija, dužan je da preko sistema RAPEX obavijesti Komisiju Evropske unije o opasnim proizvodima koji su nađeni na tržištu Crne Gore, kao i o preduzetim mjerama organa tržišnog nadzora i dobrovoljnim mjerama privrednih subjekata, ako posledice rizika koji predstavlja opasan proizvod isporučen na tržište može imati posljedica van teritorije Crne Gore.</p> <p>(2) Ako organ iz stava 1 ovog člana smatra da posledice rizika koji predstavlja opasan proizvod isporučen na tržište Crne Gore nema ili ne može imati posljedica van teritorije Crne Gore, obavijestiće Komisiju Evropske unije o preduzetim mjerama od interesa za druge države, naročito ako su preduzete radi sprječavanja, otklanjanja ili smanjenja novog rizika koji nije bio</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		

<p>djelovanja, države članice mogu proslijediti Komisiji sve informacije kojima raspolažu u pogledu postojanja ozbiljnog rizika.</p> <p>U slučaju ozbiljnog rizika, one obavještavaju Komisiju o dobrovoljnim mjerama iz člana 5. ove Direktive koje su preduzeli proizvođači i distributeri.</p>	<p>prijavljen Komisiji Evropske unije.</p> <p>(3) U obavještenju iz st. 1 i 2 ovog člana navode se svi raspoloživi podaci, a naročito podaci potrebni za identifikaciju proizvoda, porijeklo i lanac isporuke proizvoda, utvrđeni rizik, prirodu i trajanje preduzete prinudne mjere kao i dobrovoljne mjere koje su preduzeli proizvođač odnosno distributer.</p>			
<p>2. Nakon što primi takvo obaveštenje, Komisija provjerava njihovu usklađenost s ovim članom, i zahtjevima koji se primjenjuju za funkcioniranje RAPEX-a, i prosjećuje ih ostalim državama članicama, koje, zauzvrat, neposredno obavještavaju Komisiju o svim usvojenim mjerama.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		
<p>3. Detaljni postupci za RAPEX su utvrđeni u Prilogu II. Komisija ih prilagođava u skladu s postupkom iz člana 15. stava 5.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>	<p>Navedena odredba direktive regulisana je Uredbom o razmjeni podataka o proizvodima koji predstavljaju rizik</p>	
<p>4. Pristup RAPEX-u je otvoren zemljama kandidatima, trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama u okviru sporazuma između Zajednice i tih zemalja ili međunarodnih organizacija, prema dogovorima definisanim u tim sporazumima. Svi takvi sporazumi se temelje na reciprocitetu i sadrže odredbe o povjerljivosti u skladu sa onima koje se primjenjuju u Zajednici.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		

<p>Član 13.</p> <p>1. Ako Komisija postane svjesna ozbiljnog rizika koji određeni proizvodi predstavljaju za zdravlje i sigurnosti potrošača u različitim državama članicama, ona može, nakon savjetovanja s državama članicama, i, ako se pojave naučna pitanja koja su u nadležnost Znanstvenog odbora Zajednice, nakon savjetovanja sa Naučnim odborom nadležnim za rješavanje tog određenog rizika, usvojiti odluku u skladu s ishodom tih savjetovanja, u skladu sa postupku iz člana 15. stava 2., zahtijevajući od država članica da preduzmu neke od mjera nabrojenih u članu 8. stavu 1. podstavu (b) do (f) ako, se istovremeno:</p> <p>(a) na osnovu prethodnih savjetovanja s državama članicama utvrdi da se one znatno razlikuju u pogledu usvojenog pristupa ili pristupa koji se treba usvojiti za rješavanje rizika; i (b) rizik se ne može riješiti, u pogledu prirode sigurnosnog problema svojstvenog proizvodu, na način koji je u skladu sa stepenom hitnosti slučaja, pomoću ostalih postupaka utvrđenih posebnim zakonodavstvom Zajednice koje se primjenjuje na te proizvode; i</p> <p>(c) rizik se može efikasno eliminirati samo usvajanjem odgovarajućih mjera koje se primjenjuju na nivou Zajednice, s ciljem osiguravanja dosljedne zaštite visokog nivoa za zdravlje i sigurnost potrošača i pravilnog funkciranja unutarnjeg tržišta.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		

<p>2. Odluke iz stava 1. su važeće kroz period ne duži od godine dana te se mogu potvrditi, u skladu s istim postupkom, za dodatni perioda, niti jedno od kojih nije duže od godinu dana.</p> <p>Međutim, odluke koje se odnose na posebne, pojedinačno utvrđene proizvode ili grupe proizvoda su važeće bez vremenskog ograničenja</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
<p>3. Izvoz opasnih proizvoda, koji su predmet odluke iz stava 1., iz Zajednice se zabranjuje osim ako se ne odluči drugačije.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
<p>4. Države članice preduzimaju sve potrebne mјere za primjenu odluka iz stava 1. u roku od 20 dana, osim ako se u tim odlukama ne odredi drugačiji period.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
<p>5. Nadležna tijela odgovorna za sprovоđenje mјera iz stava 1., u toku mјesec dana, daju strankama na koje se to odnosi mogućnost da dostave svoja mišljenja i o njima obavijeste Komisiju.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
<p>Poglavlje VI Postupci odbora Član 14.</p> <p>1. Mјere potrebne za primjenu ove Direktive koje se odnose na dolje navedena pitanja se usvajaju u skladu s regulatornim postupkom kako je predviđeno u članu 15. stavu (2):</p> <p>(a) mјere iz člana 4. u pogledu standarda koje su usvojila evropska tijela za standardizaciju;</p> <p>(b) odluke iz člana 13. koje od država članica zahtijevaju preduzimanje mјere nabrojene u članu 8. stavu 1. podstavovima (b) do (f).</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		

2. Mjere prijevo potrebne za primjenu ove Direktive u pogledu svih ostalih pitanja se usvajaju u skladu sa savjetodavnim postupkom kako je predviđeno u članu 15. stavu 3.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Član 15. 1. Komisija će pomagati Odboru.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
2. Kod reference na ovaj stav, primjenjuju se članovi 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njenog člana 8. Period utvrđen u članu 5. stavu 6. Odluke 1999/468/EZ iznosi 15 dana.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
3. Kod reference na ovaj stav, primjenjuju se članovi 3. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njenog člana 8. 4. Odbor usvaja svoj poslovnik.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Poglavlje VII Završne odredbe Član 16. 1. Informacije, o rizicima za zdravlje i sigurnost potrošača koje predstavljaju proizvodi, kojima raspolazu tijela država članica su uopšteno dostupne javnosti, u skladu s zahtjevima transparentnosti i ne dovodeći u pitanje ograničenja potrebna za nadzor i istražne djelatnosti. Posebno, javnost ima pristup informacijama o identifikaciji proizvoda, prirodi rizika i preuzetim mjerama. Međutim, države članice i Komisija preduzimaju korake koji njihovim službenicima i agentima osiguravaju ne otkrivanje informacija dobijenih u smislu ove Direktive koje se, svojom prirodom,	Član 14 (1) Informacije o rizicima koje proizvodi mogu imati po zdravlje i bezbjednost potrošača i drugih krajnjih korisnika, kojima raspolazu nadležni organi nadzora na tržištu su informacije od javnog interesa. (2) Informacije iz stava 1 ovoga člana neće biti dostupne javnosti ukoliko se u skladu sa posebnim propisom, smatraju poslovnom tajnom. (3) Poslovnom tajnom ne smiju se smatrati informacije vezane za bezbjedna svojstva proizvoda koje moraju biti dostupne javnosti radi zaštite bezbjednosti i zdravlja potrošača i drugih krajnjih korisnika.	Potpuno usklađeno		

smarta profesionalnom tajnom u opravdanim slučajevima, isključujući informacije koje se odnose na sigurnosne značajke proizvoda koja se moraju objaviti ako to okolnosti zahtijevaju, s ciljem zaštite zdravlja i sigurnosti potrošača.				
2. Zaštita profesionalne tajne ne sprječava pružanje informacija relevantnih za osiguravanje efikasnosti tržišnog nadzora i nadzornih djelatnosti nadležnim tijelima. Tijela koja primaju informacije koje se smatraju profesionalnom tajnom osiguravaju njihovu zaštitu.	<p>Član 14</p> <p>(4) Čuvanje poslovne tajne iz stava 2 ovog člana ne utiče na razmjenu informacija između nadležnih organa u Crnoj Gori.</p> <p>(5) Čuvanje poslovne tajne iz stava 2 ovoga člana ne utiče na razmjenu informacija između nadležnih organa Crne Gore i nadležnih tijela država članica Evropske unije, odnosno Evropske komisije.</p> <p>(6) Nadležni organi iz st. 4 i 5 ovog člana dužni su da obezbijede čuvanje informacije označene kao poslovna tajna.</p>	Potpuno usklađeno		
<p>Član 17.</p> <p>Ova Direktiva ne dovodi u pitanje primjenu Direktive 85/374/EEZ.</p>	<p>Član 4</p> <p>Izvršavanje obaveza utvrđenih ovim zakonom ne isključuje odgovornost proizvođača za štetu nastalu od neispravnog proizvoda, u skladu sa propisima kojima je ta odgovornost utvrđena.</p>	Potpuno usklađeno		
<p>Član 18.</p> <p>1. Sve mjere usvojene na osnovu ove Direktive koja uključuje ograničenja stavljanja proizvoda na tržište ili zahtijeva njegovo povlačenje ili opoziv mora navesti odgovarajuće razloge na kojima se zasniva.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Potpuno usklađeno	Navedena odredba direktive uređena je članom 7 Zakona o nadzoru proizvoda na tržištu	

<p>O njoj se obavještava, što je prije moguće, stranka na koju se to odnosi, a navodi se i pravni lijek dostupan u okviru odredaba na snazi u toj određenoj državi članici i vremenska ograničenja koja se odnose na taj pravni lijek.</p> <p>Uključenim se strankama, ako je moguće, daje mogućnost izlaganja njihovih gledišta prije usvajanja mjere. Ako to nije učinjeno unaprijed zbog hitnosti mjere koja se mora donijeti, daje im se takva mogućnost u primjerenom roku nakon donošenja mјere.</p> <p>Mjere koje zahtijevaju povlačenje proizvoda ili njegov opoziv uzimaju u obzir potrebu ohrabrvanja distributera, korisnika i potrošača doprinošenju sprovođenja tih mјera.</p> <p>2. Države članice osiguravaju mogućnost žalbe pred nadležnim sudovima u pogledu svih mјera koje su preduzela nadležna tijela uključujući ograničenja stavljanja proizvoda na tržišta ili zahtjeve za sprječavanje distribucije ili povlačenja proizvoda.</p>				
<p>3. Sve odluke donesene na osnovu ove Direktive koja uključuje ograničenja stavljanja proizvoda na tržište ili zahtijeva sprječavanje njegove distribucije ili povlačenje ne dovode u pitanje ocjenu odgovornosti stranke na koju se to odnosi, s obzirom na nacionalno kazneno pravo koje se primjenjuje u tom slučaju.</p>	<p>Odgovornost za štetu Član 4 Izvršavanje obaveza utvrđenih ovim zakonom ne isključuje odgovornost proizvođača za štetu nastalu od neispravnog proizvoda, u skladu sa propisima kojima je ta odgovornost utvrđena.</p>	Potpuno usklađeno		
<p>Član 19.</p> <p>1. Komisija može iznijeti pred odbor iz člana 15. bilo koje pitanje vezano uz primjenu ove Direktive posebno ona koja se odnose na nadzor tržišta i</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	Neprenosivo		

<p>nadzorne djelatnosti.</p> <p>2. Svake tri godine, od 15. januara 2004., Komisija podnosi izvještaj o sprovođenju ove Direktive Evropskom parlamentu i Savjetu.</p> <p>Izvještaj posebno sadrži informacije o sigurnosti proizvoda za potrošače, naročito o poboljšanom praćenju, standardizaciji, funkcionisanju RAPEX-a i mjerama Zajednice preduzetim na osnovu člana 13. S tim ciljem Komisija sprovodi ocjenu relevantnih pitanja, posebno pristupa, sistema i postupaka koji se primjenjuju u državama članicama, s obzirom na zahteve ove Direktive i drugog zakonodavstva Zajednice koje se odnosi na sigurnost proizvoda. Države članice pružaju Komisiji svu potrebnu pomoć i informacije za sprovođenje ocjenjivanja i pripremu izvještaja.</p>				
<p>Član 20.</p> <p>Komisija utvrđuje potrebe, mogućnosti i prioritete za djelovanje Zajednice o sigurnosti usluga te Evropskom parlamentu i Savjetu prije 1. januara 2003.dostavlja izvještaj uz predloge o tom predmetu po potrebi.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		
<p>Član 21.</p> <p>1. Države članice će donijeti potrebne zakone i druge propise kako bi se uskladili s ovom Direktivom s efektom od 15. januara 2004. One će o tome odmah obavjestiti Komisiju.</p> <p>Kada države članice budu donosile ove mjere, te će mjere prilikom njihovog službenog objavljivanja sadržati referencu na ovu Direktivu. Načine toga upućivanja predviđet će države članice.</p> <p>2. Države članice će Komisiji dostaviti odredbe</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		

nacionalnog prava koji budu donijele u području na koje se odnosi ova Direktiva.				
<p>Član 22.</p> <p>Direktiva 92/59/EEZ ovim prestaje važiti 15. januara 2004., ne dovodeći u pitanje obaveze država članica u pogledu rokova za prijenos i primjenu spomenute Direktive kao što je navedeno u Prilogu III.</p> <p>Upute na Direktivu 92/59/EEZ se tumače kao upute na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tabelom iz Priloga IV.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
<p>Član 23.</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu na dan objavljivanja u Službenom listu Evropskih zajedница.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
<p>Član 24.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		

<p>PRILOG I.</p> <p>ZAHTEVI U POGLEDU INFORMACIJA O PROIZVODIMA KOJI NIJESU U SKLADNU SA OPŠTIM SIGURNOSNIM ZAHTJEVOM, KOJE PROIZVOĐAČI I DISTRIBUTERI MORAJU OSIGURATI NADLEŽnim TIJELIMA</p> <p>1. Informacije navedene u članu. 5. stavu 3., ili po potrebi posebnim zahtjevima pravila Zajednice o određenim proizvodima, se prosjeđuju nadležnim tijelima imenovanim u tu svrhu u državama članicama gdje se ti proizvodi prodaju ili su se prodavali ili na druge načine dostavljali potrošačima.</p> <p>2. Komisija, kojoj pomaže odbor u skladu sa članom 15., određuje sadržaj i utvrđuje standardni oblik obaveštenja kako je utvrđeno ovim Prilogom, čime se osigurava efikasnost i pravilno funkcioniranja sistema. Posebno, ona prosjeđuje, po mogućnosti u obliku, vodiča, jednostavne i jasne kriterijume za određivanje posebnih uslova, posebno onih koji se odnose na izolovane okolnosti ili proizvode, za koje obaveštenje nije relevantno u odnosu na ovaj Prilog.</p> <p>3. U slučaju ozbiljnih rizika, ova informacija sadrži najmanje sljedeće:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) informacije koje omogućavaju preciznu identifikaciju dotičnog proizvoda ili grupe proizvoda; (b) puni opis rizika koje ti određeni proizvodi predstavljaju; (c) sve dostupne informacije relevantne za pronalaženje proizvoda; 	<p>Zajedničke obaveze proizvođača i distributera</p> <p>Član 12</p> <p>(1) Proizvođači i distributeri dužni su da bez odlaganja, u pisanoj formi, obavijeste organe nadzora na tržištu, ako: znaju ili bi na osnovu raspoloživih informacija i svog profesionalnog iskustva treba da znaju da je određeni proizvod koji su isporučili na tržište opasan; ili ocijene da određeni proizvod koji su isporučili na tržište predstavlja ozbiljan rizik.</p> <p>(2) Obavještenje iz stava 1 ovog člana naročito sadrži: raspoložive informacije i podatke kojima se omogućava identifikacija proizvoda i njegovog porijekla (proizvođač, naziv proizvoda, partija/serija proizvoda i slično); detaljan opis rizika koji proizvod predstavlja i opis mjera preduzetih u cilju sprječavanja rizika.</p> <p>(3) Bliži sadržaj obavještenja iz stava 1 ovog člana propisuje Ministarstvo.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		
--	--	--------------------------	--	--

(d) opis djelovanja preduzetog za sprječavanje rizika za potrošače.				
<p>PRILOG II.</p> <p>POSTUPCI ZA PRIMJENU RAPEX-a I SMJERNICA ZA OBAVJEŠTAVANJE</p> <p>1. RAPEX obuhvata proizvode kako je utvrđeno članom 2. stavom (a) koji predstavljaju ozbiljni rizik za zdravlje i sigurnost potrošača.</p> <p>Farmaceutski proizvodi, koji su obuhvaćeni Direktivom 75/319/EZ1 i 81/851/EZ2, su isključeni iz područja primjene RAPEX-a.</p> <p>2. RAPEX je prвobitno namijenjen brzoj razmjeni informacija u slučaju ozbiljnog rizika. Smjernice iz tačke 8. utvrđuju posebne kriterijume za utvrđivanje ozbiljnih rizika.</p> <p>3. Države članice koje sprovode obavještavanje iz člana 12. pružaju sve dostupne detalje. Obaveštenje posebno sadrži informacije određene smjernicama kako je utvrđeno tačnom 8., a najmanje:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) informacije pomoću kojih se proizvod može identifikovati; (b) opis dotičnog rizika, uključujući sažetak rezultata svih testiranja/analiza i njihovi zaključci koji su relevantni za ocjenu nivoa rizika; (c) prirodu i trajanje mjera ili preduzetih djelovanja ili djelovanja o kojima je odlučeno, po potrebi; (d) informacije o dobavljačkim lancima i distribuciji proizvoda, posebno o zemljama koje su odredište. <p>Takve informacije se moraju prenositi upotrebom posebnog standardizovanog oblika obaveštenja i sredstvima određenim smjernicama navedenim u</p>	<p>Razmjena informacija o opasnim proizvodima u Evropskoj uniji</p> <p>Član 16</p> <p>(1) Organ nadležan za objedinjavanje i razmjenu informacija, dužan je da preko sistema RAPEX obavijesti Komisiju Evropske unije o opasnim proizvodima koji su nađeni na tržištu Crne Gore, kao i o preduzetim mjerama organa tržišnog nadzora i dobrovoljnim mjerama privrednih subjekata, ako posledice rizika koji predstavlja opasan proizvod isporučen na tržište može imati posljedica van teritorije Crne Gore.</p> <p>(2) Ako organ iz stava 1 ovog člana smatra da posledice rizika koji predstavlja opasan proizvod isporučen na tržište Crne Gore nema ili ne može imati posljedica van teritorije Crne Gore, obavijestiće Komisiju Evropske unije o preduzetim mjerama od interesa za druge države, naročito ako su preduzete radi sprječavanja, otklanjanja ili smanjenja novog rizika koji nije bio prijavljen Komisiji Evropske unije.</p> <p>(3) U obavještenju iz st. 1 i 2 ovog člana navode se svi raspoloživi podaci, a naročito</p>	Potpuno usklađeno		

<p>tački 8.</p> <p>Kada mjera o kojoj se obaveštava u skladu sa članom 11. ili članom 12. zahtijeva ograničavanje prodaje ili upotrebe hemijske supstance ili preparata, države članice dostavljaju što je prije moguće ili rezime ili uputstvo na relevantne podatke u pogledu te određene supstance ili preparata te na poznate ili dostupne zamjene, kada su takve informacije dostupne. One će takođe obaveštavati o očekivanim efektima mjere na zdravlje i sigurnost potrošača zajedno s ocjenom rizika koja je provedena u skladu s opštim načelima za ocjenu rizika hemijskih supstanci kako je to predviđeno u članu 10. stavu 4. Regulative (EEZ) br.793/931 u slučaju postojećih supstanci ili u članu 3. stavu 2. Direktive 67/548/EEZ2 u slučaju nove supstance. Smjernice iz tačke 8. utvrđuju detalje i postupke za tražene informacije s tim u vezi.</p> <p>Direktiva posljednji put izmijenjena i dopunjena Direktivom Komisije 2000/33/EZ</p> <p>4. Kada je država članica obavestila Komisiju, u skladu sa članom 12. stavom 1., treći podstav, o ozbiljnem riziku prije odluke o usvajanju mera, mora obavestiti Komisiju u roku od 45 dana da li će potvrditi ili modifikovati tu informaciju.</p> <p>5. Komisija, u najkraćem mogućem vremenu, verificuje usklađenost informacije primljene putem RAPEX-A s odredbama Direktive, i može, kada to smatra potrebnim s ciljem ocjene sigurnosti proizvoda, sprovesti istragu na vlastitu inicijativu. U slučaju takve istrage, države članice Komisiji pružaju traženu informaciju koliko je to u njihovoј moći.</p> <p>6. Nakon što prime obaveštenje kako je utvrđeno u</p>	<p>podaci potrebni za identifikaciju proizvoda, porijeklo i lanac isporuke proizvoda, utvrđeni rizik, prirodu i trajanje preduzete prinudne mjeru kao i dobrotoljne mjeru koje su preduzeli proizvođač odnosno distributer.</p> <p>Način rada sistema brze razmjene informacija</p> <p>Član 17</p> <p>Način rada sistema i organ nadležan za objedinjavanje i razmjenu informacija iz čl. 15 i 16 ovog zakona utvrđuju se propisom Vlade.</p>		
--	---	--	--

članu 12., države članice moraju obavestiti Komisiju, najkasnije unutar određenog vremenskog perioda određenog smjernicama iz tačke 8., o sljedećem:

- (a) da li se proizvod prodaje na njihovoj teritoriji;
- (b) koje mjere u vezi dotičnog proizvoda bi one mogle usvojiti s obzirom na vlastite okolnosti, navodeći razloge, uključujući sve drukčije ocjene rizika ili druge posebne okolnosti koje opravdavaju njihovu odluku, posebno nedostatak djelovanja ili daljeg djelovanja;
- (c) sve relevantne dopunske informacije koje su dobili o određenom riziku, uključujući rezultate svih sprovedenih testova ili analiza.

Smjernice iz tačke 8. predviđaju precizne kriterijume za mjere obavještavanja ograničene na nacionalnoj teritoriji i specificiraju kako postupati s obaveštenjima u pogledu rizika za koje države članice smatraju da ne prelaze izvan njihove teritorije.

7. Države članice odmah obavještavaju Komisiju o svim modifikacijama ili ukidanju dotične mjere(a) ili djelovanja(e).

8. Komisija priprema i redovno ažurira, u skladu s postupkom predviđenim članom 15. stavom 3., smjernice pomoći kojih Komisija i države članice upravljaju RAPEX-om.

9. Komisija može obavestiti nacionalne kontakt tačke o proizvodima koji predstavljaju ozbiljne rizike, uvezenim ili izvezenim iz Zajednice i Evropskog ekonomskog prostora.

10. Zemlja članica koja sprovodi obavještavanje je

odgovorna za pruženu informaciju. 11. Komisija osigurava pravilno funkcionisanje sistema, posebno klasifikacijom i indeksacijom obaveštenja u skladu sa stepenom hitnosti. Detaljni postupci se utvrđuju smjernicama iz tačke 8.				
PRILOG III. RAZDOBLJE ZA PREUZIMANJE U DOMAĆE ZAKONODAVSTVO DIREKTIVE KOJA PRESTAJE VAŽITI (IZ PRVOG PODSTAVA ČLANA 22.) Direktiva Rok za preuzimanje Rok za primjenu Direktiva 92/59/EGV 29. juna 1994. 29. juna 1994	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
PRILOG IV. KORELACIJSKA TABELA (IZ DRUGOG PODSTAVA ČLANA 22.)	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Direktiva 87/357/EEZ				
Član 1 1. Ova Direktiva primjenjuje se na proizvode opisane u stavu 2. koji nisu takvi kakvima se čine pa ugrožavaju zdravlje ili sigurnost potrošača. 2. Proizvodi navedeni u stavu 1. gore su oni koji su, iako nisu prehrabeni proizvodi, po obliku, mirisu, boji, izgledu, pakovanju, označavanju, volumenu ili veličini takvi da je vjerojatno da će ih potrošači, osobito djeca, zamijeniti za prehrambene proizvode i kao rezultat toga staviti ih u usta, ili će ih sisati ili progutati, a što može biti opasno i može uzrokovati,	Bezbjedan proizvod Član 2 Bezbjednim proizvodom, u smislu ovog zakona, smatra se svaki proizvod koji, pod predviđenim ili predviđljivim uslovima korišćenja, uključujući i vijek trajanja, puštanje u rad, instaliranje i zahtjeve u pogledu održavanja, ne predstavlja rizik ili predstavlja minimalan rizik, koji je primjereno upotrebi proizvoda i koji se smatra prihvatljivim u skladu sa visokim	Potpuno usklađeno		

<p>primjere, davljenje, trovanje odnosno perforaciju ili opstrukciju probavnog trakta.</p>	<p>nivoom zaštite bezbjednosti i zdravlja potrošača i drugih krajnjih korisnika, uzimajući u obzir naročito:</p> <p>5) izgled neprehrabnenog proizvoda, koji oblikom, bojom, mirisom, pakovanjem, etiketom ili veličinom ne smije da podsjeća na prehrabneni proizvod, radi sprječavanja mogućnosti da ga krajnji korisnici, a naročito djeca, ne razlikuju od prehrabnenog proizvoda, i koriste na način koji može predstavljati rizik po njihovo zdravlje i život.</p>			
<p>Član 2.</p> <p>Države članice preduzet će potrebne mjere radi zabrane stavljanja na tržište, uvoza te bilo proizvodnje ili izvoza proizvoda na koje se odnosi ova Direktiva.</p>	<p>Opšti zahtjev bezbjednosti</p> <p>Član 6</p> <p>Proizvođač odnosno distributer je dužan da stavlja odnosno isporučuje na tržište isključivo bezbjedne proizvode.</p> <p>Nadležnosti organa tržišnog nadzora i carinskog organa</p> <p>Član 18</p> <p>(1) Inspeksijski nadzor nad sprovođenjem ovog zakona i propisa donijetih na osnovu ovog zakona vrši organ nadzora na tržištu u skladu sa zakonom kojim se uređuje nadzor proizvoda na tržištu.</p> <p>(2) Nadzor nad proizvodima iz uvoza u postupku stavljanja u slobodan promet vrši carinski organ u skladu sa zakonom kojim se uređuje nadzor proizvoda na tržištu.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		

<p>Član 3.</p> <p>Države članice će osigurati provođenje provjera proizvoda na tržištu kako bi osigurale da niti jedan proizvod koji potпадa pod područje primjene ove Direktive ne bude stavljen na tržište i poduzet će potrebne mjere da osiguraju da njihova nadležna tijela povuku sa svojih tržišta sve proizvode na koje se odnosi ova Direktiva.</p>	<p>Opšti zahtjev bezbjednosti</p> <p>Član 6</p> <p>Proizvođač odnosno distributer je dužan da stavlja odnosno isporučuje na tržište isključivo bezbjedne proizvode.</p> <p>Nadležnosti organa tržišnog nadzora i carinskog organa</p> <p>Član 18</p> <p>(1) Inspeksijski nadzor nad sprovođenjem ovog zakona i propisa donijetih na osnovu ovog zakona vrši organ nadzora na tržištu u skladu sa zakonom kojim se uređuje nadzor proizvoda na tržištu.</p> <p>(2) Nadzor nad proizvodima iz uvoza u postupku stavljanja u slobodan promet vrši carinski organ u skladu sa zakonom kojim se uređuje nadzor proizvoda na tržištu.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		
<p>Član 4.</p> <p>1. Ako određena država članica preduzme određene mjere u skladu sa članom 2. i 3., o tome će obavijestiti Komisiju, navodeći opis proizvoda i razloge za svoju odluku.</p> <p>Ukoliko su pojedinosti u pogledu proizvoda već zatražene temeljem Odluke 84/133/EEZ, nisu potrebne daljnje obavijesti temeljem ove Direktive. Komisija će dostaviti pojedinosti drugim državama članicama bez odlaganja.</p> <p>2. Komisija ili određena država članica mogu</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		

zatražiti od Odbora osnovanog Odlukom 84/133/EEZ razmjenu stavova o pitanjima vezanim uz primjenu ove Direktive.				
Član 5. Dvije godine nakon datuma navedenog u članu 6., na temelju izvještaja Komisije o prikupljenom iskustvu popraćenom odgovarajućim prijedlozima, Vijeće će donijeti odluku o mogućem usklađenju s ovom Direktivom, osobito u pogledu proširenja područja njezine primjene na opasne imitacije koje nisu imitacije prehrambenih proizvoda i ispitivanja postupaka utvrđenih u članu 4.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Član 6. 1. Države članice preduzet će potrebne mјere kako bi postupile u skladu s ovom Direktivom najkasnije do 26.juna 1989. O tome su dužne bez odlaganja izvijestiti Komisiju. 2. Države članice dostavit će Komisiji tekst odredbi nacionalnog prava koje usvoje u području koje uređuje ova Direktiva.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Član 7. Ova je Direktiva upućena državama članicama.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		